

Μια σταγόνα ταξιδεύει

Μια ιστορία που έγραψαν τα παιδιά
της Ε' τάξης
του Α' Δημοτικού Σχολείου Λατσιών της Κύπρου
και του Δημοτικού Σχολείου Δημητριτσίου Ελλάδας
στα πλαίσια της συνεργασίας τους
με το eTwinning
τη σχολική χρονιά 2007- 2008

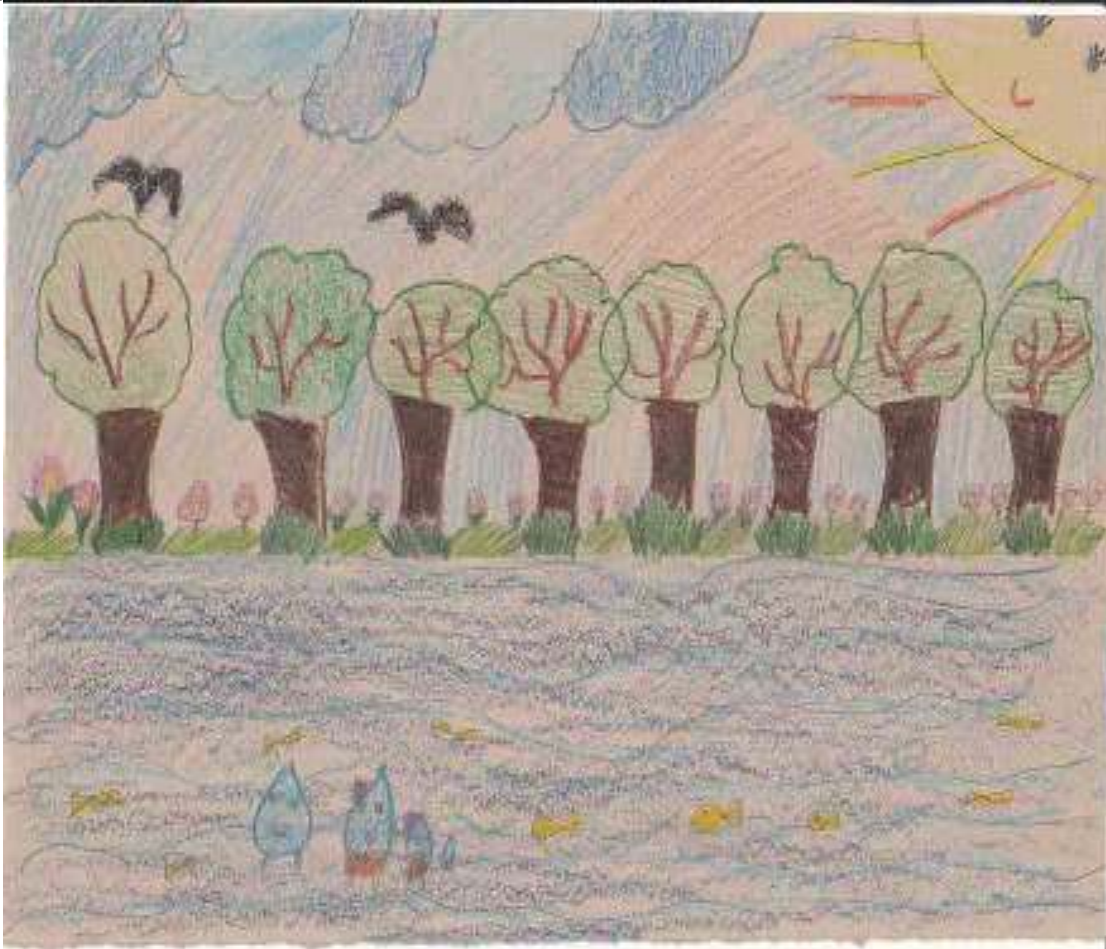
eTwinning

Μια σταγόνα νερό ταξιδεύει

Κεφάλαιο 1 (Ελλάδα)

Η μαμά σταγόνα, ο μπαμπάς σταγόνα, ο Σταγονούλης και η αδελφή του η σταγονίτσα η Μαριλού, άνοιξαν τα μάτια τους στον πρωινό ήλιο. Όλα ήταν τόσο όμορφα γύρω. Το ποτάμι κελάρυζε ήσυχα. Το ποτάμι ήταν το σπίτι τους.

Ξαφνικά όμως, κι ενώ όλα ήταν τόσο ήσυχα, φάνηκε μια μεγάλη βρώμικη και γκρίζα κηλίδα. Καθώς έπλεε στην επιφάνεια του νερού άφηνε πίσω της διάφορα χρώματα και μόλυνε το νερό. Ήταν ο κύριος Πετρελένιος με την κυρία Πετρελένιου και τα πολλά, πολλά παιδάκια τους. Συζητούσαν κι έλεγαν πώς να πλησιάσουν και να μολύνουν όσο το δυνατόν πιο πολλές σταγόνες νερού από το ποτάμι. Κι έβαλαν σε εφαρμογή το τρομερό και βρώμικο σχέδιό τους. Κολλούσαν στις καθαρές σταγόνες και τις ρύπαιναν. Δεν άργησε να έρθει και η σειρά της σταγονίτσας Μαριλού. Κατάλαβε ότι το καθαρό της φόρεμα έγινε απ' τη μια στιγμή στην άλλη γεμάτο πιτσιλιές από πετρέλαιο. Η ώρα περνούσε και η οικογένεια Πετρελένιου συνέχιζε το ρυπαρό και μολυσματικό της έργο.

Είχε γίνει πια μεσημέρι. Ο ήλιος ζέσταινε το ποτάμι. Μερικές σταγόνες άρχισαν να εξατμίζονται και να ανεβαίνουν στον ουρανό. Μια απ' αυτές τις σταγόνες ήταν και η Μαριλού. Όσο ανέβαινε σκεφτόταν την καταστροφή του σπιτιού της. Δεν ήξερε ποιος έστειλε την πετρελαιοκηλίδα. Όλο και ανέβαινε και σκεφτόταν ότι πρέπει να πολλαπλασιαστούν οι σταγόνες του νερού στο ποτάμι, έτσι ώστε να νικήσουν την οικογένεια του κυρίου Πετρελένιου. Σκεφτόταν ακόμη ότι πρέπει να αποδείξουν, ότι το νερό είναι το πιο σημαντικό πράγμα σε όλο τον κόσμο.

- Να σταματήσουν πια να χρησιμοποιούν πετρέλαιο. Έλεγε και ξανάλεγε.

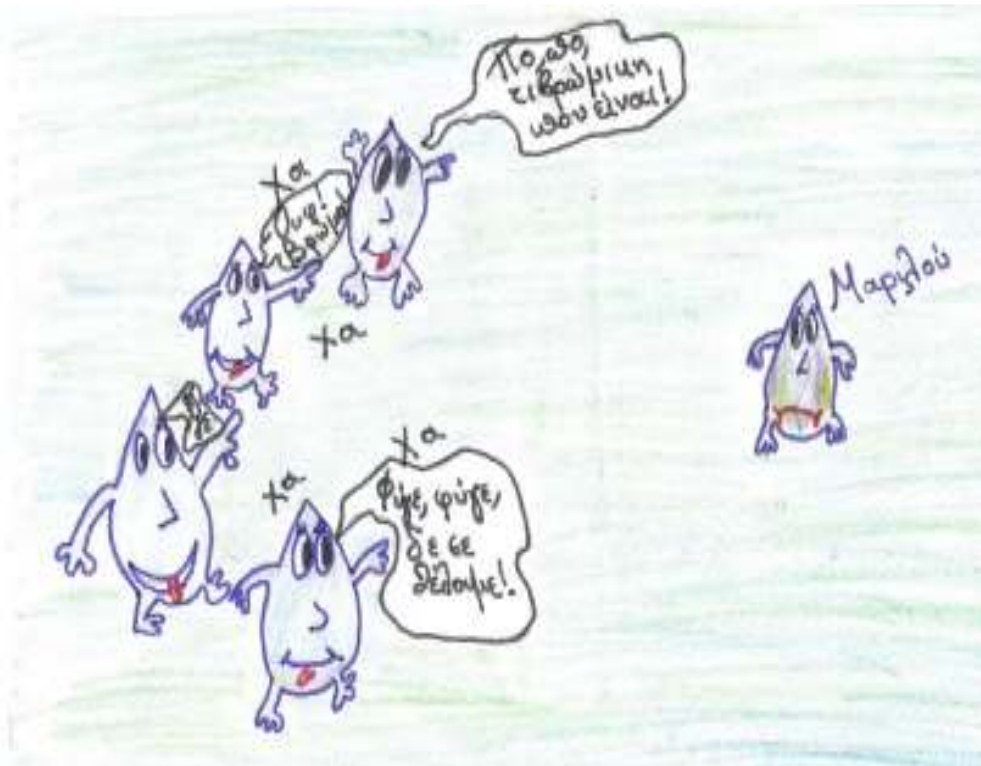
Αλλά ποιος την άκουγε τώρα που ήταν υδρατμός; Η φωνή της ήταν πολύ αδύνατη και μόλις μπορούσαν να την ακούσουν οι άλλες σταγόνες στον μεσημεριάτικο ουρανό.

Πέρασαν αρκετές ώρες και η σταγονίτσα έμενε να ακροβατεί στον ουρανό με το βρώμικο φορεμάκι της με τις πιτσιλιές. Όταν άρχισε να νυχτώνει ένα αεράκι την σήκωσε ψηλά και την άφησε απαλά σε ένα σύννεφο που περνούσε εκείνη την ώρα, πάνω από το ποταμάκι. Τα βατράχια στο ποτάμι όταν πήγαν να τραγουδήσουν, κατάλαβαν ότι το δέρμα τους είχε γεμίσει σταγόνες από τον κύριο Πετρελένιο.

Η σταγόνα έτσι όπως προσνεφώθηκε, έπεσε πάνω σε μια παρέα καθαρές σταγόνες. Ενώθηκε πολύ γρήγορα αλλά δεν άργησε να καταλάβει ότι οι άλλες σταγόνες την έδειχναν με το χέρι τους και την απόφευγαν. Δεν ήθελαν να παίξουν μαζί της.

-Είσαι βρώμικη. Φύγε από κοντά μας, της φώναζαν κατάμουτρα.

- Βρωμάς, μυρίζεις άσχημα, τι άλλο να σου πω. Φύγε από κοντά μου, της πέταξε μια άλλη σταγόνα.

Η καημένη στενοχωριόταν και δεν ήξερε τι να κάνει.

Η σταγόνα Μαριλού συνέχιζε το ταξίδι της. Ήταν στο σύννεφο και ταξίδευε μαζί του. Πέρασαν από το Σκουποχώρι. Το Σκουποχώρι, όπως το λέει και η λέξη, ήταν ένα σκουπισμένο χωριό που δεν είχε καθόλου, μα καθόλου σκουπίδια. Δεν είχε καθόλου σκουπίδια, ούτε βρωμιές, αλλά ούτε και σκόνες. Κάποιο πρωινό όμως άρχισε να βρέχει. Να βρέχει πάρα πολύ. Χιλιάδες σταγόνες έπεφταν στη γη. Η σταγονίτσα μας, παρόλο που δεν την κάναν παρέα, δεν έπεφτε με τη βροχή αλλά συνέχιζε να ταξιδεύει. Να ταξιδεύει και να είναι μόνη, δεν την ήθελαν οι άλλες σταγόνες.

Το σύννεφο ήταν αυτή τη στιγμή πάνω από ένα τρομακτικό κάστρο. Αλλά ούτε και αυτή τη φορά έπεσε στη γη.

Περνούσαν οι ώρες και η σταγόνα η Μαριλού έμενε στην άκρη, αμίλητη. Σκεφτόταν την οικογένειά της. Τον πατέρα της, τη μαμά της, τα αδέρφια της στο ποτάμι κι έκλαιγε. Ήθελε πολύ να κατέβει στη γη να διαμαρτυρηθεί για τη μόλυνση του νερού.

Μια μέρα τυχαία συνάντησε τον Jack με τη φασολιά του.

- Εσύ πρέπει να είσαι ο Jack με τη φασολιά σου, είπε η Μαριλού.
- Ναι, εγώ είμαι ο Jack με τη φασολιά μου. Κι εσύ ποια είσαι του λόγου σου;
- Είμαι η Μαριλού. Είμαι γεμάτη πιτσιλιές, γιατί το ποτάμι που ζούσα μολύνθηκε από την πετρελαιοκηλίδα του κυρίου Πετρελένιου.
- Χμ, μόνο κύριος δεν είναι αυτός ο Πετρελένιος. Πες μου τώρα τι να κάνουμε με τις πιτσιλιές σου;

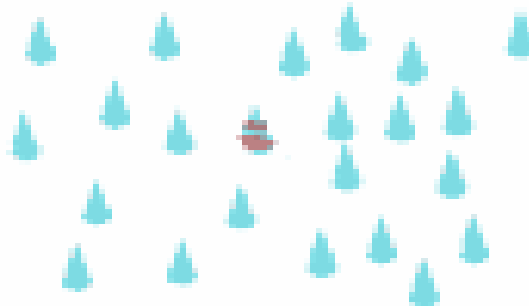

- Δεν ξέρω δεν μου έρχεται καμιά ιδέα.
- Άκουσε Μαριλού, θα κατέβω στη γη και θα προσπαθήσω να φωνάξω δυνατά «κάτω τα μολυσμένα νερά». Θα πω σε όλους να σταματήσουν τη μόλυνση στα νερά, τής είπε ο σκεπτικός ο Jack με τη φασολιά του.

Τον αποχαιρέτησε η Μαριλού και συνέχισε να ταξιδεύει. Το απόγευμα πέρασαν πολύ χαμηλά από μια μεγαλούπολη. Τόσο χαμηλά, που μπορούσαν να βλέπουν καθαρά τι γινόταν στους δρόμους. Ήταν την ώρα που το σύννεφο γινόταν σιγανή νεροποντή. Η Μαριλού έβλεπε από ψηλά τι συνέβαινε στα σπίτια των ανθρώπων. Μπορούσε να δει τι συνέβαινε στην καθημερινή ζωή τους. Στα πιο πολλά σπίτια έβλεπε τους ανθρώπους ν' αφήνουν τις βρύσες ανοιχτές, να σαπουνίζουν τα χέρια τους και το νερό να τρέχει άσκοπα, να βουρτσίζουν τα δόντια τους και να φεύγει το νερό χωρίς σκέψη. Πολλές άλλες οικογένειες να χαραμίζουν τζάμπα το νερό.

Σκέφτηκε ότι τώρα έχει δύο μεγάλους και τρανούς λόγους να διαμαρτυρηθεί. Ο πρώτος είναι ότι οι άνθρωποι ρυπαίνουν το νερό. Ο δεύτερος είναι ότι ξοδεύουν και χαραμίζουν άσκοπα το νερό.

Κι ενώ έκανε αυτές τις σκέψεις άρχισε να συνειδητοποιεί ότι κάτι παράξενο, κάτι αόρατο την τραβούσε προς τη γη. Μια δύναμη πολύ μεγάλη την απέσπασε απ' το σύννεφο. Την ξεκόλλησε.

Ένωθε να ταξιδεύει πολύ γρήγορα Ένωθε να ζαλίζεται απ' την ταχύτητα. Ήταν κάτι διαφορετικό αυτό που αισθανόταν τώρα. Χαιρόταν γιατί θα βρισκόταν και πάλι στη γη. Ίσως να έβρισκε και πάλι τους γονείς της. Σε κάθε περίπτωση όμως δεν θα είχε την ειρωνική και ρατσιστική συμπεριφορά των άλλων σταγόνων. Έπεσε σ' ένα κάδο ανακύκλωσης.

Εκεί μέσα έμεινε χωρίς να μπορεί να κάνει τίποτε. Μέσα στα τενεκεδάκια κατάφερε να συναντήσει κι άλλες σταγόνες. Τη μικρή Μαριάννα, τη Δροσούλα και άλλες.

-Τι μεγάλη μπόχα Θεέ μου! είπε η Δροσούλα

Τι ατυχία ήταν αυτή, να πέσουμε στον κάδο! Συμπλήρωσε η Μαριάννα.

- Σκέψου όμως να είχαμε πέσει σε κάδο σκουπιδιών! Τότε θα ήταν πολύ χειρότερα.

Κάποια στιγμή σταμάτησε να βρέχει και τα παιδιά βγήκαν από τα σπίτια τους κι άρχισαν να παίζουν μπάλα. Έπαιζαν κοντά στον κάδο. Έτσι όπως έπαιζαν, ένα παιδί χτυπώντας τη μπάλα χτύπησε κατά λάθος τον κάδο. Ο κάδος έπεσε κάτω και η σταγόνα κατακυλώντας βγήκε έξω. Ζαλισμένη απ' τις τούμπες ξεκίνησε να κυλάει. Να κυλάει ώσπου έφτασε σ' ένα πάρκο. Εκεί υπήρχε μια μικρή παραδοσιακή βρυσούλα. Έτρεχε το νερό κι ακουγότανε μεσ' στο απόγευμα.

Μπήκε στο ρυάκι και ξεπλύθηκε. Ήθελε να καθαρίσει. Να μη μυρίζει άσχημα. Δεν άργησε να πάει σ' ένα σπίτι. Το σπίτι ήταν μεγάλο. Η πόρτα ήταν ανοικτή και η σταγόνα μπήκε μέσα. Άρχισε ν' ανεβαίνει τη σκάλα ώσπου μπήκε σ' ένα δωμάτιο. Εκεί ήταν ένα κοριτσάκι που διάβαζε τα μαθήματά του στο γραφείο. Σκαρφάλωσε στο γραφείο για να του μιλήσει. Όμως άδικα μιλούσε γιατί το κοριτσάκι δεν άκουγε. Σκέφτηκε να τραβήξει τη μπλούζα του κοριτσιού για να την ακούσει. Τότε μόνο το κοριτσάκι είδε τη σταγόνα και τη ρώτησε:

η Μαριλού

Ζωή

- Ποια είσαι εσύ;

Είμαι μια σταγόνα.

-Και τι ζητάς εσύ εδώ; την ξαναρώτησε.

-Έπεσα μέσα σ' ένα κάδο. Ήταν απαίσιμα μέσα στα σκουπίδια. Πέρασα δύσκολες ώρες. Κάποια στιγμή όμως ο κάδος κατακύλησε και έτσι μπόρεσα να βγω έξω. Δεν άργησα να φτάσω ως εδώ.

Το κοριτσάκι συγκινήθηκε με την ιστορία της σταγόνας.

- Ωραία! Μπορείς να μείνεις εδώ όσο θέλεις. Μια στιγμή όμως να φέρω ένα ποτηράκι για να αισθάνεσαι πιο άνετα.

Κατέβηκε γρήγορα τη μεγάλη εσωτερική σκάλα κι έφτασε στην κουζίνα. Άνοιξε ένα ντουλάπι, πήρε ένα μικρό γυάλινο ποτήρι και επέστρεψε γρήγορα στο δωμάτιό της. Η σταγονίτσα χάρηκε πάρα πολύ.

Την άλλη μέρα το κοριτσάκι έπρεπε να πάει στο σχολείο. Δεν ήθελε όμως ν' αφήσει τη σταγόνα μόνη της.

Κεφάλαιο 2 (Κύπρος)

Το κοριτσάκι, που το έλεγαν Ζωή, αποφάσισε να βάλει τη σταγόνα σε ένα μπουκάλι για να το πάρει μαζί της στο σχολείο.

Μόλις μπήκαν στο σχολείο η Μαριλού είδε ένα τόσο μεγάλο κτήριο που δεν είχε ξαναδεί στη ζωή της. Πέρασαν από τα μεγάλα γήπεδα της καλαθόσφαιρας και του ποδοσφαίρου και μπήκαν στην κεντρική αυλή.

Περνώντας από τις βρύσες είδε παιδιά να σπαταλούν το νερό, να πίνουν νερό και να αφήνουν τις βρύσες ανοιχτές, να γεμίζουν τα μπουκάλια τους και να αδειάζουν το νερό.

Η Ζωή ένιωσε τη μπουκάλα στο χέρι της να τρέμει και την άνοιξε να δει τι συμβαίνει. Η Μαριλού άρχισε να διαμαρτύρεται για τη σπατάλη του νερού ενώ η Ζωή προσπαθούσε να την ησυχάσει. Τότε μια φίλη της, η Μαργαρίτα την πλησίασε και τη ρώτησε με ποιον μιλά. Η Ζωή της απάντησε:
-Μιλώ με τη μικρή μου σταγόνα.

-Πού τη βρήκες;

-Ήρθε και με βρήκε αυτή από ένα σύννεφο που έβρεξε και την έριξε κοντά στο σπίτι μου.

-Μπορώ να της μιλήσω κι εγώ;

Εκείνη την ώρα μπήκαν πολλά παιδιά στην τάξη και πλησίασαν τα κορίτσια. Όλα ήθελαν να μιλήσουν στη μικρή σταγόνα.

Η Μαριλού είπε στα παιδιά την ιστορία της, τους μίλησε για την οικογένειά της που υποφέρει από τη μόλυνση του νερού, για τα βατραχάκια και τα ψάρια που υποφέρουν και αυτά και αν δε γίνει κάτι σύνομα θα πεθάνουν.

Τα παιδιά συγκινήθηκαν και αποφάσισαν ότι έπρεπε να δράσουν εδώ και τώρα και ότι έπρεπε να πάνε στο ποτάμι της Μαριλού να δουν τι συνέβαινε. Έτσι μόλις σχόλασαν, ο Βασίλης, η Ελπίδα, η Ειρήνη και ο Γιάννης συναντήθηκαν στο σπίτι της Ζωής και ξεκίνησαν για το ποτάμι. Στο δρόμο συζητούσαν για το νερό. Κατάλαβαν ότι το νερό είναι πολύτιμο και δεν μπορούν να το σπαταλούν άσκοπα. Περπατούσαν για ώρες και ώρες ώσπου τελικά κατάφεραν να φτάσουν στο ποτάμι. Εκεί είδαν σκουπίδια πεταγμένα γύρω και μέσα στο ποτάμι και μια πετρελαιοκηλίδα που όλο και μεγάλωνε.

-Βοήθεια! Βοηθείστε μας! Φώναζαν απελπισμένες οι μικρές σταγονούλες.

Κοάξ! Κοάξ!

Πεθαίνουμε, φώναζαν τα μικρά βατραχάκια.

Τα παιδιά δεν ήξεραν τι να κάνουν όταν ξαφνικά άκουσαν ένα γέρικο δέντρο να μιλάει:

- Παιδιά μου, εδώ και χρόνια που μένω κοντά σ' αυτό το ποτάμι βλέπω συνεχώς τους ανθρώπους να μολύνουν το νερό. Έρχονται και ρίχνουν τα σκουπίδια τους εδώ καθώς και άλλες βρωμιές.

- Ποιος είσαι εσύ; Γιατί μιλάς;

- Μεγάλη ιστορία! Τέλος πάντων, όπως έλεγα, πολλοί άνθρωποι μολύνουν το νερό με αποτέλεσμα να πεθαίνουν τα ζώα και να μαραίνονται τα φυτά. Το χειρότερο όμως είναι αυτή η πετρελαιοκηλίδα που φάνηκε τώρα τελευταία και απειλεί την εξαφάνιση κάθε ζωής από το ποτάμι.

- Παιδιά πρέπει να βρούμε τον ένοχο, είπε αποφασιστικά η Ελπίδα.

- Πάμε να δούμε από πού προέρχεται το πετρέλαιο. Πάμε προς τα πάνω.

Τότε άρχισαν να ακολουθούν το ποτάμι προσπαθώντας να φτάσουν στην αρχή της πετρελαιοκηλίδας. Δεν άργησαν να φτάσουν μπροστά σε ένα εργοστάσιο που έχυνε τα λύματά του μέσα στο ποτάμι. Μια μεγάλη ταμπέλα απ' έξω έλεγε; **ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΕΤΡΕΛΗΣ ΛΤΔ.**

Η Μαριλού παραξενεύτηκε πολύ και είπε θυμωμένη:

-Γιατί ο κ. Πετρέλης μολύνει κάθε μέρα το ποτάμι; Δε λυπάται το ζώα που πεθαίνουν από τα λύματά του;

-Μη θυμώνεις Μαριλού, θα πάμε να μιλήσουμε εμείς στον κύριο Πετρέλη και θα του πούμε: «Δε λυπάσαι που καταστρέφεις το περιβάλλον και τα ζώα που ζουν σ' αυτό;» Και αυτός θα σταματήσει να το μολύνει και θα ξαναγίνει καθαρό. Έτσι θα μπορείς να επιστρέψεις σ' αυτό και την οικογένειά σου.

Δυστυχώς δεν έγιναν τα πράγματα όπως τα προγραμματίσαν τα παιδιά. Ο κ. Πετρέλης γέλασε και τους έδωσε «κακήν κακώς» από το εργοστάσιό του λέγοντάς τους πως δεν υπήρχε περίπτωση να το εγκαταλείψει ή να σταματήσει να ρίχνει τα λύματά του εκεί.

-Κάτι πρέπει να κάνουμε παιδιά, δε μπορούμε να αφήσουμε τον κ.Πετρέλη να μολύνει το ποτάμι! Κάτι πρέπει να γίνει.

-Αααα, το βρήκα! Να μαζέψουμε όλα τα παιδιά, να ετοιμάσουμε πανό και να κάνουμε μια διαδήλωση εναντίον του εργοστασίου αυτού. Θα δώσουμε ενημερωτικά φυλλάδια στον κόσμο ώστε να 'ρθουν κι άλλοι στη διαδήλωσή μας και να πορευθούν όλοι μαζί στο εργοστάσιο του Πετρέλη.

Καθώς συζητούσαν δεν πρόσεξαν πως ένα παιδί, ο Άντης, καθόταν παράμερα και έκλαιγε. Πήγαν κοντά του και προσπάθησαν να τον παρηγορήσουν. Μα ο Άντης δε σταματούσε να κλαίει, ήταν απαρηγόρητος. Ένωθε ένα βάρος να τον πνίγει.

-Ο κύριος Πετρέλης είναι ο... είναι ο ... πατέρας μου, τους είπε μέσα στους λυγμούς του και ποτέ δε θα κλείσει το εργοστάσιό του ό,τι και να κάνουμε...

Κεφάλαιο 3 (Ελλάδα)

-Γιατί το λες αυτό, τον ρώτησαν.

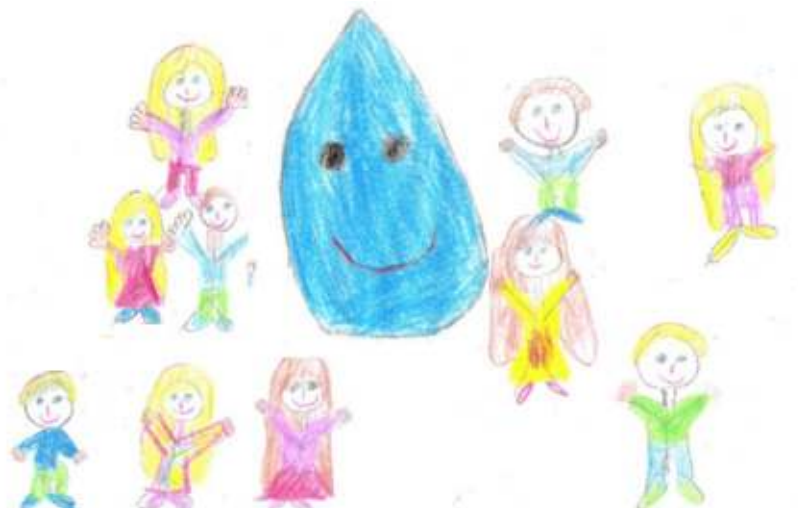
-Ο πατέρας μου βγάζει πολλά λεφτά και δεν πρόκειται να το κλείσει. Να σας πω και κάτι ακόμη. Σε δυο μέρες θα ξαναρυτάνει το ποτάμι που το λένε « το καθαρούλι ποταμάκι». Έτσι όπως έγινε μόνο καθαρό δεν είναι.

- Μα εκεί έμενα εγώ, φώναξε η Μαριλού.

-Πού;

- Στο «καθαρούλι ποταμάκι». Κι έχει δίκιο ο Άντης, τώρα μόνο καθαρό δεν είναι.
- Τι θα κάνουμε τώρα; Ούτε κι εμένα μ' αρέσει η δουλειά του πατέρα μου.
- Ποια μέρα είπες ότι θα μολύνει το ποτάμι; Ρώτησε η Ελπίδα.
- Σήμερα είναι Τρίτη, σε δύο μέρες. Οπότε την Πέμπτη.
- Και τι ακριβώς θα κάνει; Πετάγεται ο Γιάννης.
- Όλα τα πλαστικά, τα λύματα, τις βρωμιές και ότι άλλο σιχαμερό έχει για πέταμα, εκεί θα το πετάξει.
- Μα πώς βγάζει λεφτά έτσι; Απορεί η Ζωή.
- Να σας πω τι ακριβώς συμβαίνει. Κάθε μισό μήνα, κάθε δεκαπέντε μέρες δηλαδή, γίνεται έλεγχος καθαριότητας στο εργοστάσιο. Αυτός ότι έχει για πέταμα, το πετάει στα ποτάμια και στη γύρω περιοχή. Έτσι για την καθαριότητα, τού δίνουν κάτι.
- Πρέπει κάτι να σκεφτώ. Ααααα, το βρήκα. Όπως είπαμε και πριν θα μοιράσουμε φυλλάδια, θα κάνουμε ανακοινώσεις και θα ενημερώσουμε τον κόσμο. Μετά θα πάμε στο «καθαρό ποταμάκι» και θα κάνουμε διαμαρτυρία ώστε να ντραπεί τόσο πολύ ο πατέρας σου, που να μην το ξανακάνει, είπε η Μαριλού.

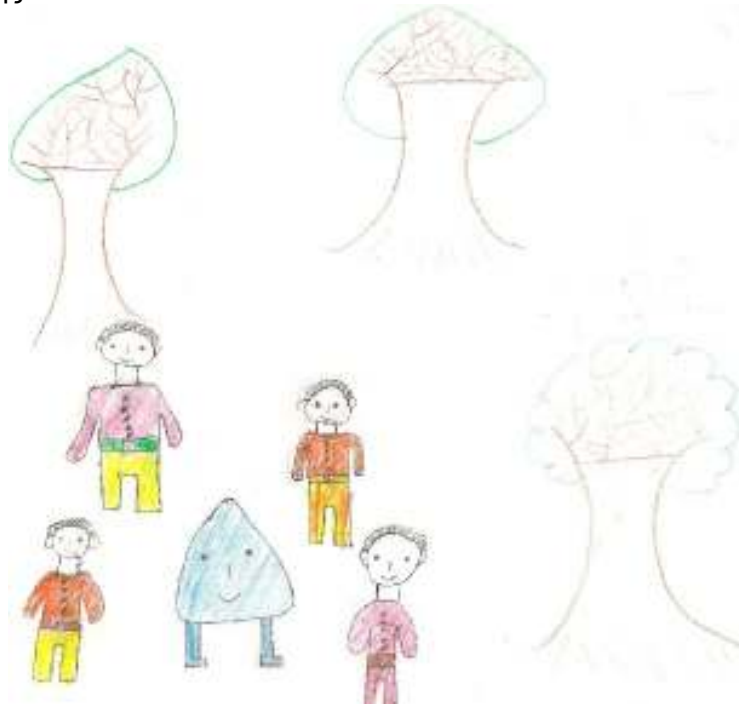
- Καλή ιδέα. Πού θα βρούμε όμως διαφημιστικά φυλλάδια και μια ντουντούκα;
 - Εσύ Άντη, το μόνο που θα κάνεις είναι να ρωτήσεις τι ώρα θα πετάξει ο πατέρας σου τα λύματα στο ποτάμι, είπε ο Βασίλης.
 - Κι αν με ρωτήσει γιατί ρωτάω τι θα του πω;
 - Ξέρω γω; Πες του ότι θες να πας να δεις το ποτάμι. Ή ότι έχεις να κάνεις μια έρευνα για τα ποτάμια. Ή μια εργασία για το σχολείο που έχει σχέση με τα ποτάμια συμπλήρωσε πάλι ο Βασίλης.
 - Πολύ καλά. Αυτό μόνο;
 - Ναι, τα υπόλοιπα θα τ' αναλάβουμε εμείς.
- Φεύγει ο Άντης και μένει η Ζωή, η Ελπίδα, ο Βασίλης η Ειρήνη ο Γιάννης και η σταγόνα η Μαριλού.

Κεφάλαιο 4 (Κύπρος)

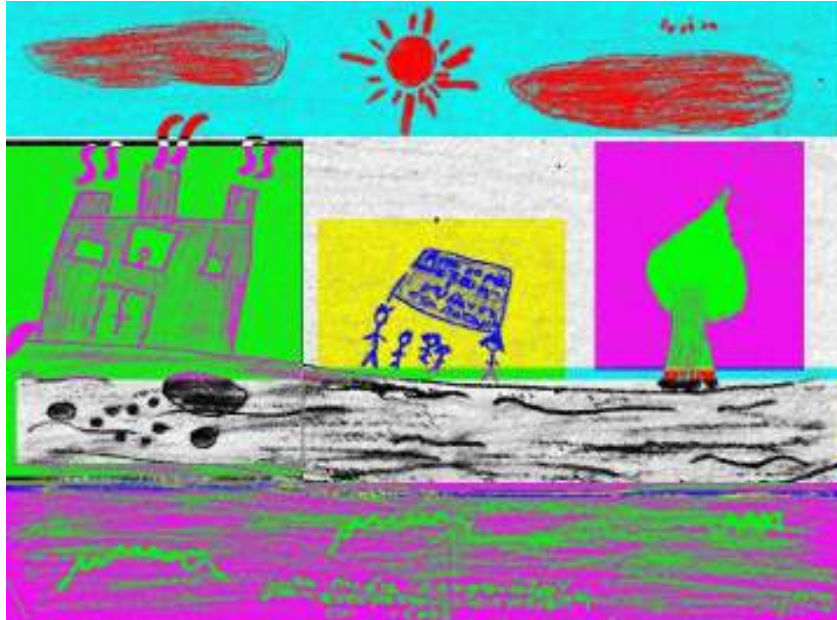
Σε λίγο ο Άντης επέστρεψε λαχανιασμένος.

- Στις 11 το πρωί, φώναξε.
- Ωραία. Στις 11 παρά τέταρτο θα μαζευτούμε στο καθαρούλι ποταμάκι. Το πρόβλημα είναι πού θα βρούμε τα φυλλάδια και την ντουντούκα, διερωτήθηκε η Ζωή.
- Νομίζω πως έχω μια στο ντουλάπι με τα παλιά μου παιχνίδια! Είπε ο Γιάννης.
- Να ψάξεις οπωσδήποτε σήμερα και να μας πεις αύριο. Τα ενημερωτικά φυλλάδια;
- Ίσως τα δαχτυλογραφήσει κάποιος στον υπολογιστή και να το φωτοτυπήσουμε, σκέφτηκε η Ειρήνη.

- Μα δεν έχουμε τόσα χρήματα, λέει η Ελπίδα.
 - Μήπως να ενημερώσουμε όλα τα παιδιά της τάξης και να δώσουν όλοι ένα μικρό ποσό; Θα φτιάξουμε και μεγάλα πανό! Είπε ο Βασίλης.
 - Μα δεν θα δεχτεί η δασκάλα μας, λέει η Ζωή.
 - Θα την πείσουμε. Το ζήτημα μας αφορά όλους άμεσα, απάντησε η Ελπίδα.
- Τα παιδιά και η Μαριλού έφυγαν ευχαριστημένοι. Το πρωί της Τετάρτης μαζεύτηκαν πάλι με ανεβασμένη διάθεση.
- Βρήκα την ντουντούκα! Είπε με ενθουσιασμό ο Γιάννης.
 - Κατάφερα να πάρω μερικά μισοάδεια τενεκεδάκια με μπογιά από την αποθήκη μας για να βάψουμε τα πανό, είπε ο Βασίλης.

- Υφάσματα έχουμε; Ρώτησε η Ζωή.
 - Ωχ, όχι και πού να τα βρούμε; διερωτάται η Ελπίδα.
 - Μαζέψατε χρήματα από τα παιδιά της τάξης; Ρωτά ο Γιάννης.
 - Ναι, αλλά το ποσό δεν είναι μεγάλο. Φτάνει μόνο για να φωτοτυπήσουμε τα φυλλάδια, απάντησε η Ζωή.
 - Τα δακτυλογράφησες Γιάννη; Ρώτησε ανυπόμονα η Μαριλού.
 - Δεν τέλειωσα ακόμη.
 - Πότε θα τελειώσεις; Αύριο θα κάνουμε τη διαδήλωση. Δεν θα προλάβουμε και το σχέδιο μας θα αποτύχει, φώναξε έντρομη η σταγονίτσα.
 - Μην ανησυχείς Μαριλού, σου υπόσχομαι ότι θα τα τελειώσω όλα και θα τα φωτοτυπήσω. Με τα υφάσματα όμως τι θα γίνει;
 - Έχω μια ιδέα, φώναξε ο Βασίλης. Τι θα λέγατε αν πήγαινα στην κυρα-Ρήνα τη μοδίστρα μαζί με τη Μαριλού και της εξηγούσαμε το δράμα που περνά αυτή και η οικογένειά της με τη ρύπανση του ποταμού; Ίσως να ξυπνούσαμε μέσα της τα οικολογικά της αισθήματα και μας χάριζε τα υφάσματα που χρειαζόμαστε.
 - Πολύ καλή ιδέα. Βιαστείτε για να προλάβουμε.
- Ευτυχώς η κυρα-Ρήνα, συγκινήθηκε πολύ με την ιστορία της Μαριλού και τους χάρισε όσα υφάσματα χρειαζόνταν. Τα παιδιά και η σταγονίτσα χωρίς να χάνουν πολύτιμο χρόνο, άρχισαν να ζωγραφίζουν τα πανό ενώ η Ζωή και η Μαριλού πήγαν στο βιβλιοπωλείο του κυρ-Στάθη για να φωτοτυπήσουν τα ενημερωτικά φυλλάδια.
- Την άλλη μέρα τα παιδιά συναντήθηκαν στην όχθη του ποταμού. Η αγωνία ήταν διάχυτη στα μάτια τους. Η σταγονίτσα αγωνιούσε τόσο πολύ που δεν μπορούσε να ησυχάσει. Όλα ήταν έτοιμα. Τα πολύχρωμα πανό με τα συνθήματα, τα ενημερωτικά φυλλάδια και η ντουντούκα. Η ώρα ήταν 10:50.
- Ωρα να ξεκινούμε σιγά, σιγά είπε η Ελπίδα.

Ο Άντης πήρε αποφασιστικά τη ντουντούκα και άρχισε να φωνάζει συνθήματα. και πίσω του να ακουθούν τα παιδιά.

**ΘΕΛΟΥΜΕ ΠΟΤΑΜΙ ΚΑΘΑΡΟ
ΚΑΘΑΡΙΣΤΕ ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ ΑΠΟ ΤΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ ΑΠΟΒΛΗΤΑ
ΕΞΩ ΤΑ ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ
ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΕΙΝΕΙ ΚΑΘΑΡΟ**

Τα συνθήματα και τα πανό κίνησαν την περιέργεια των περαστικών που είχαν αρχίσει να μαζεύονται γύρω από τα παιδιά. Ο κύριος Πετρέλης άκουσε τις φωνές και βγήκε παραξενεμένος στο παράθυρο.

Κεφάλαιο 5 (Ελλάδα)

Ο κύριος Πετρέλης είδε από το παράθυρό του πολύ κόσμο μαζεμένο κάτω και ντροπιάστηκε. Φοβήθηκε πως θα τον καταγγείλουν στην Greenpeace και δεν πέταξε τα απόβλητά του εκείνη τη μέρα στο ποτάμι.

Την επόμενη φορά που πήγε να τα πετάξει διάλεξε μια μέρα που δεν ήταν κανείς έξω. Όμως τα σκουπίδια δεν κύλησαν στο ποτάμι γιατί τα παιδιά είχαν βάλει ένα δίχτυ και τα μάζεψαν. Ύστερα πήραν το δίχτυ και το άδειασαν μέσα στο εργοστάσιο. Το εργοστάσιο παραλίγο να χαλάσει και ο κύριος Πετρέλης από τότε δεν ξαναπέταξε σκουπίδια. Τα έκανε ανακύκλωση γιατί κατάλαβε πως μόνο έτσι θα μπορούσαν όλοι να είναι ευχαριστημένοι και να έχουν καθαρό περιβάλλον.

Η Μαριλού αποφάσισε τότε να συνεχίσει το ταξίδι της. Μάζεψε τα πράγματά της, χαιρέτησε τη Ζωή και τα άλλα παιδιά και βούτηξε στο καθαρούλι ποταμάκι, που ήταν το σπίτι της.

Κολύμπησε, έφαξε μέχρι που το βρήκε. Μπαίνει μέσα και φωνάζει:

—Ήρθα!!!

Όμως κανείς δεν της απάντησε. Ώσπου μια γειτόνισσα της είπε:

—Οι γονείς σου ανέβηκαν στη στεριά για να ψάξουν να σε βρουν!

Τι να κάνει τώρα η Μαριλού; Θα τους περίμενε να γυρίσουν αλλά μέχρι τότε σκέφτηκε να πάει στη διπλανή λιμνούλα να διηγηθεί τις περιπέτειές της στους φίλους της τα ζωάκια: το Σάκη το βατραχάκι, τον Γιωργάκη το κροκοδειλάκι, τον Αποστολάκη το ψαράκι και τον Αλεξανδράκη το παπάκι. Συζητώντας είχαν μια ιδέα: να κάνουν μια συναυλία. Θα γράφαν και θα τραγουδούσαν τραγούδια για το νερό. Τραγούδια που θα λέγανε πόσο όμορφο και χρήσιμο είναι το νερό και πώς πρέπει να το προσέχουμε. Να μην το λερώνουμε και να μην το σπαταλάμε.

Στρώθηκαν λοιπόν όλοι στη δουλειά. Όταν γύρισαν οι γονείς της Μαριλού μαζί με το Σταγονούλη, τον αδελφό της, όλα ήταν έτοιμα. Έγινε τότε μια μεγάλη γιορτή.

Η Μαριλού διηγούνταν τις περιπέτειές της και όλοι μαζί τραγουδούσαν, λέγαν ποιήματα και χόρευαν για να γιορτάσουν το νερό που δίνει ζωή σ' όλη τη γη.

Η γιορτή μεταδόθηκε από την τηλεόραση σ' όλον τον κόσμο και πολλοί ήταν αυτοί που σκέφτηκαν να προσέχουν το νερό σαν τα μάτια τους!!!

ΤΕΛΟΣ

Την ιστορία αυτή έγραψαν τα παιδιά της Ε΄ τάξης του Α΄ Δημοτικού Σχολείου Λατσιών Κύπρου και του Δημοτικού Σχολείου Δημητριτσίου Ελλάδας στα πλαίσια της συνεργασίας τους με το etwinning, τη σχολική χρονιά 2007-2008. Το etwinning είναι μία δράση της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ηλεκτρονική αδελφοποίηση και συνεργασία σχολείων. Τα δύο σχολεία επικοινωνώντας μέσω ηλεκτρονικών υπολογιστών έγραψαν και εικονογράφησαν την ιστορία της Μαριλού. Κατά τη διάρκεια της συνεργασίας γνωρίστηκαν μεταξύ τους, αντάλλαξαν γράμματα και φωτογραφίες, έκαναν συνομιλίες για να μάθουν λεπτομέρειες για τις δύο χώρες αλλά και για να σχεδιάσουν και να υλοποιήσουν το έργο τους. Το βιβλίο αυτό είναι μόνο ένα κομμάτι της δουλειάς τους. Γράφοντας την ιστορία για το νερό ασχολήθηκαν παράλληλα και με τα προβλήματα της λειψυδρίας και της μόλυνσης του νερού. Βρήκαν σχετικές φωτογραφίες, έ-

γραφαν ποιήματα αλλά και συνθήματα για το νερό και μάλιστα σε διάφορες γλώσσες. Έφτιαξαν με ποικίλα υλικά κούκλες που παριστάνουν τους ήρωες του βιβλίου, για να παίξουν με αυτές σε κουκλοθέατρο την ιστορία της μικρής σταγόνας Μαριλού. Έκαναν περίληψη του βιβλίου, την οποία παρουσίασαν σε ηλεκτρονική μορφή χρησιμοποιώντας εκτός από κείμενα και κινούμενες εικόνες που έφτιαξαν μόνο τους. Έγραψαν επίσης και τραγούδια σχετικά με την ιστορία που τα παρουσίασαν και σε άλλα παιδιά του σχολείου τους. Εκτός από τους εκπαιδευτικούς της κάθε τάξης, και άλλοι εκπαιδευτικοί διαφόρων ειδικοτήτων αλλά και πολλοί μαθητές διαφόρων ηλικιών ενδιαφέρθηκαν για το έργο των μικρών συγγραφέων και βοήθησαν ο καθένας με το δικό του τρόπο για την ολοκλήρωση της ιστορίας. Όλη η δουλειά δημοσιεύθηκε στις ιστοσελίδες: <http://www.schools.ac.cy/latsia-a-dim/etwinning> και <http://dim-dimitr.ser.sch.gr>

Οι συγγραφείς :

Α΄ Δημοτικό Σχολείο Λατσιών Κύπρου	Δημοτικό Σχολείο Δημητριτσίου Ελλάδας
Γεωργίου Ανδρέας Καρατσάουσεβ Δημήτρης Κορελίδης Στέφανος Μακρίδης Τάσος Μέττα Αριστείδης Νικολάου Μαρίνος Πέτρου Δαβίδ Ρώσσης Κυριάκος Χριστοδούλου Ευριπίδης Χριστοδούλου Σωτήρης Γαβριήλ Ιακωβία Δημητρίου Φωτεινή Μάρκου Σοφία Παναγή Σταυριάνα Σωτηρίου Ειρήνη Τουβαννά Σαββίνα Χαραλάμπους Φρόσω Χρίστου Τατιάνα	Ακριτίδου Ζωή Αραμπατζή Μαρία Βλάχος Χρήστος Γκάργκαλη Αποστολία Γραμματικού Αγγέλα Ζαπρούδη Μάρθα Ισμέτογλου Κωνσταντίνος Μανταζή Ιωάννα Μαρκούδη Αντωνία Μιχαλούδη Μαρία Ντάτζης Παναγιώτης Παντράκης Αποστόλης Σακαλίδου Βούλα Σαμαρά Μαριαρένα Σαμαράς Χρήστος Συμεωνίδης Βίκτωρ Τσολάκης Αλέξανδρος Τσελεπή Στέλλα
Η δασκάλα: Παπακωνσταντίνου Χρυσανθέα	Ο δάσκαλος: Ζαπρούδης Ζαφείρης

Τη σχολική χρονιά 2008-2009 το έργο συνεχίστηκε. Δημιουργήθηκε ένα ιστολόγιο <http://primaryschdimitritsi.wordpress.com/> όπου αναρτήθηκαν όλες οι λεπτομέρειες το έργο. Τα παιδιά έφτιαξαν ένα ημερολόγιο για το 2009 με εικόνες και συνθήματα για τη μόλυνση και τη λειψυδρία.

Η συνεργασία Ελλάδας – Κύπρου κατέλαβε τη 2^η θέση στον πανευρωπαϊκό διαγωνισμό eTwinning στην Πράγα. Απέσπασε επίσης τιμητική διάκριση από τη Unicef. Το power point της μικρής Μαριλού παρουσιάστηκε μεταφρασμένο στα τουρκικά στο παγκόσμιο forum Unicef στην Κωνσταντινούπολη.

Επίσης βραβεύτηκε στις 5 Μαΐου 2009, σε ειδική εκδήλωση στο Υπουργείο Παιδείας στην Αθήνα.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Ποιήματα και τραγούδια για το νερό

ΕΝΑ ΠΟΙΗΜΑ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΡΟ από τον Αλέξανδρο

Το νερό είναι πολύτιμο
χωρίς αυτό δεν ζούμε
για αυτό αν θέλουμε να σωθούμε
πρέπει να το εξοικονομούμε

Το νερό έχει λιγοστέψει
και τα φράγματα έχουν στερέψει
Το Θεό παρακαλούμε
για μια μέρα βροχερή να δούμε.

ΤΟ ΝΕΡΟ

από τον Αντρέα
Με το νερό ποτίζεις
τα δέντρα, τα φυτά
το πίνεις κάθε μέρα
για να ζεις καλά.

Όποτε κουράζεσαι
θα θες να πιεις νερό
γιατί καλοκαιριάζει
κι ο ήλιος ειν' καυτός

Δυστυχώς στην Κύπρο
δε βρέχει πουθενά
και τα μεγάλα χωράφια μας
μένουνε ξερά

ΤΟ ΠΟΛΥΤΙΜΟ ΑΓΑΘΟ από τη Σταυριάνα

Το νερό μας δροσίζει
Τη γη μας ποτίζει
Το νερό έχει λιγοστέψει
Μα οι άνθρωποι δεν το' χουν προσέξει.

Το νερό είναι πολύτιμο
Για τον άνθρωπο πολύ
Αν δεν το προστατέψει
Δε θα ζει.

Πολλοί βιομήχανοι,
Το μολύνουν το νερό
Και την απερισκεψία τους
Πληρώνουμε εμείς.

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ

από τον Κυριάκο και τον Ευριπίδη
Δε σε άφησα νερό
στη γη και στον ουρανό
δε σε βρήκα
στον κόσμο το μικρό
Αχ νερό!

Σε χρειάζομαι κι εγώ
Καλό μου αγαθό
Σε ψάχνω στον κόσμο το μικρό
Αχ νερό!

Δε σε άφησα νερό
Στον ήλιο τον καυτό
Να μου φύγεις
Να μην έχω πια να πω
Αχ νερό!

ΤΟ ΝΕΡΑΚΙ ΤΟ ΚΑΛΟ

από το Σωτήρη

Το νεράκι το καλό
Μην το σπαταλάτε
Εγώ κι άλλοι εκατό
Δε σας τι συγχωράμε

Γι' αυτό να μη ραντίζετε
Απάνω στις βεράντες
Για να' χετε πολύ νερό
Να το εξοικονομάτε

Χωρίς αυτό μπορεί
Όλη η αλυσίδα να χαθεί
Όλα τα ζωντανά στη γη
Θα πεθάνουν από έλλειψη βροχής

ΕΝΑ ΠΟΙΗΜΑ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΡΟ

από τη Μαρία Κωνσταντίνου

Το σπίτι μου είναι κάτω, βαθιά, μες' το βυθό.
Αδύνατο να ζήσω χωρίς νερό εγώ.
Μα οι πετρελαιοκηλίδες χωρίς έλεος κανένα
Μολύνουν τα νερά μου, σκοτώνουνε κι εμένα.

Ο τόπος όπου ζούσα έχει ξεράνει πια
Διψούν όλα τα ζώα, πεθαίνουν τα πουλιά.
Οι άνθρωποι δεν έχουν νεράκι καθαρό,
Η Αφρική όλη κλαίει, μαζί θρηνώ κι εγώ.

Είμαι αιωνόβιο δέντρο και χρόνια ζω πολλά,
Μα δίχως τη βροχούλα, το τέλος είν' κοντά.
Αν γρήγορα δεν βρέξει εγώ θα μαραθώ.
Μαζί μ' όλα τα δέντρα απ' τον κόσμο θα χαθώ.

Άνθρωπε να βοηθήσεις αν θές μπορείς κι εσύ
Να σώσεις τα παιδιά σου, να σώσεις και τη Γη.
Ποτέ να μην αφήνεις τη βρύση ανοιχτή,
Γρήγορο να 'ν' το ντους σου και κάνε υπομονή.

ΝΕΡΟ

από τη Φωτεινή

Το νερό είναι ζωή
Όμως κανείς δεν το προσέχει
Η γη θα γίνει ζεστή
Κι άνθρωπος δε θα ζει.

Άνθρωποι εξοικονομήστε το νερό
Για να έχετε στο μέλλον
το πολύτιμο αγαθό
και να μην καίτε στον ήλιο τον καυτό.

Πολλοί άνθρωποι πεθαίνουν
γιατί δεν υπάρχει νερό

ΜΗ ΣΠΑΤΑΛΑΤΕ ΤΟ ΝΕΡΟ

από την Τατιάνα

Μη σπαταλάτε το νερό
είναι χρήσιμο για μας
Τα ψάρια πεθαίνουν
δε βρίσκουν τροφή.

Οι άνθρωποι δεν προσέχουν
συχνά το μολύνουν
κι αρρώστιες παθαίνουν
γιατί το νεράκι είναι ζωή!

ΤΟ ΝΕΡΟ

από τη Σοφία

Το νερό μη σπαταλάς
αν το μολύνεις και το ξοδεύεις
δε θα χεις να πίνεις.

Πολλές βιομηχανίες τα λύματα τους ρίχνουν
στα καταγάλανα νερά,
τα καημένα τα ζωάκια πεθαίνουν απ' αυτά.

Δε σκέφτεστε, δε σέβεστε
τη φύση καταστρέφετε
οξυγόνο δε θα έχετε.

Τραγούδι για τη Μαριλού, τη μικρή σταγόνα

Γράφτηκε πάνω στη μουσική του γνωστού ελληνικού τραγουδιού του Μ. Λοίζου
«10 παλικάρια στήσανε χορό».

**Ξαφνικά μας ήρθε το πετρέλαιο
Και μας ρύπανε το ποταμάκι**

Κι όλο εμείς σκεφτόμασταν συνθήματα για το νερό

κι όλο εμείς φωνάζαμε ζήτω το νερό!

ΣΥΝΟΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΡΟ ΣΕ
ΞΕΝΕΣ ΓΛΩΣΣΕΣ

Ne polluez pas l'eau.

Μη ρυπαίνεσαι το νερό. Είναι γραμμένο στα Ιαπωνικά.

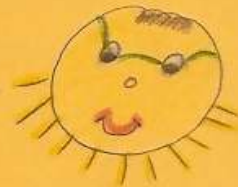
Agua, es buena más precioso.

Νερό, το ποτιόγιο αγαπό. Είναι γραμμένο στα Ισπανικά.

Water is life.

Το νερό είναι ζωή. Είναι γραμμένο στα Αγγλικά.

Don't pollute water.

Μην ρυπαίνετε το νερό. Είναι γραμμένο στα Αγγλικά.

Wird nicht dem Meer beschmutzt.

Μην ρυπαίνετε τη θάλασσα. Είναι γραμμένο στα Γερμανικά.

Acqua di terra id tesoro.

Νερό της γης, ο θησαυρός. Γραμμένο στα Γαλλικά.

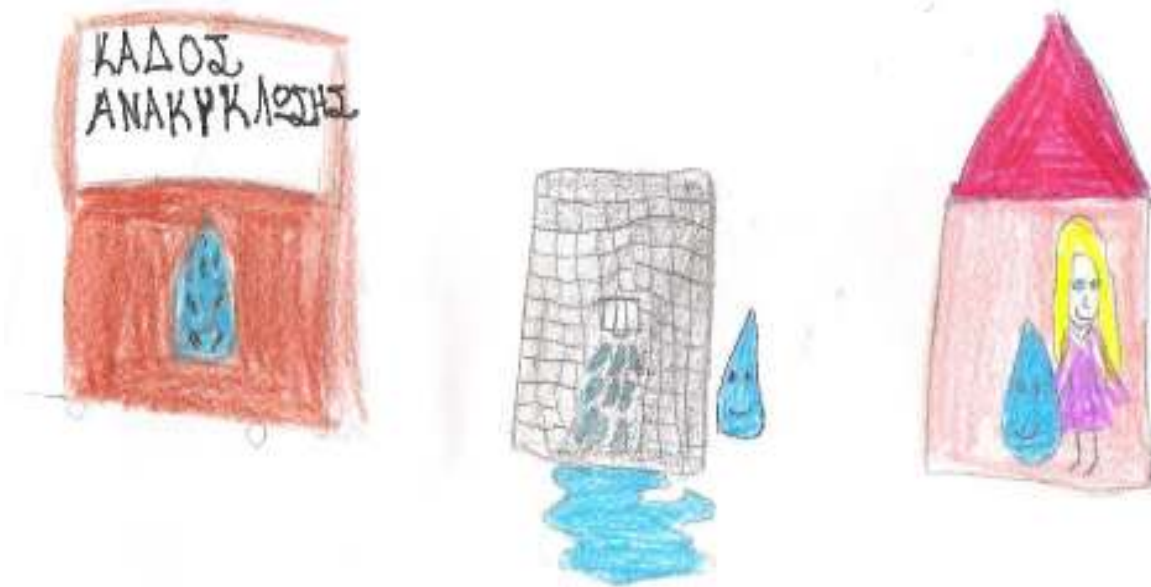

Φωτεινή Δημητρίου.

Μισράβο! ✨

Πάει η σταγόνα εξατμίστηκε
είναι πάνω σ' ένα συννεφάκι

μπήκε σ' ένα κάδο ανακύκλωσης
και μετά στο σπίτι της Ζωίτσας

κι όλη μέρα γράφανε ιδέες για να βρουν

Ύστερα τους ήρθε μια καλή ιδέα
για να κάνουνε τη διαδήλωση

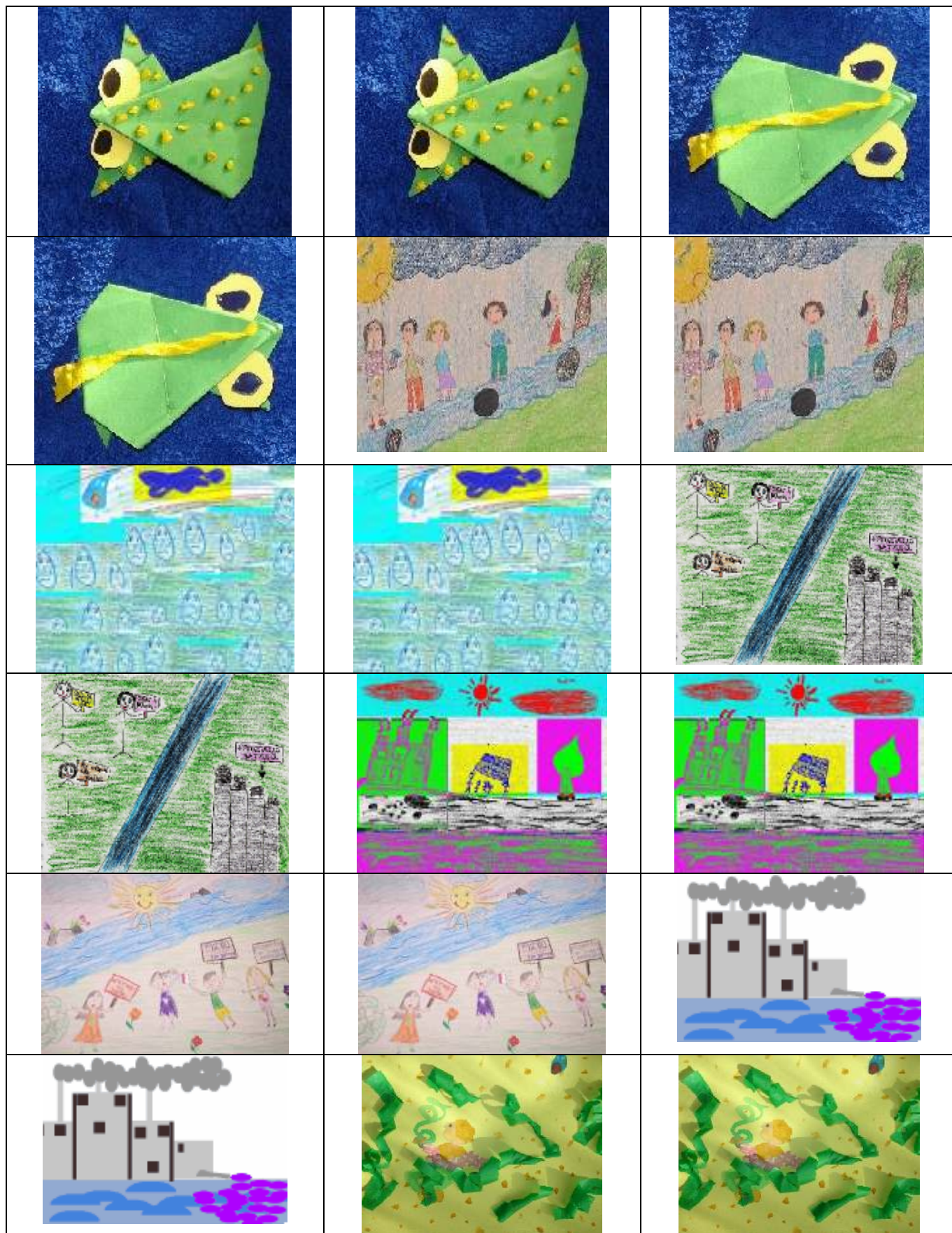
όλα τα παιδιά μας στήσανε δουλειά
για να σώσουν τη μικρή σταγόνα

*Τελικά την έσωσαν όλα τα παιδιά
κι ο Πετρέλης έπαψε σκουπίδια να πετά (δισ)*

Επιτραπέζια παιχνίδια για το νερό

Παιχνίδι «μέμορι». Οι κάρτες είναι φτιαγμένες από τα παιδιά

Το επιτραπέζιο παιχνίδι της Μαριλούς. Παίζεται όπως το φιδάκι.

ΣΕΝΑΡΙΟ ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΥΚΛΟΘΕΑΤΡΟ

ΖΩΗ: Ποια είσαι εσύ;

ΜΑΡΙΛΟΥ: Είμαι μια σταγόνα.

ΖΩΗ: Και τι ζητάς εσύ εδώ;

ΜΑΡΙΛΟΥ: Έπεσα μέσα σ' ένα κάδο. Πέρασα δύσκολες ώρες. Κάποια στιγμή όμως ο κάδος κατρακύλησε και έτσι μπόρεσα να βγω έξω.

ΖΩΗ: Ωραία! Μπορείς να μείνεις εδώ όσο θέλεις. Πρέπει να πάω σχολείο όμως τώρα. Θα σε πάρω μαζί μου.

ΜΑΡΙΛΟΥ: Μα γιατί αυτά τα παιδιά σπαταλούν το νερό, αφήνουν τις βρύσες ανοιχτές, γεμίζουν τα μπουκάλια τους και αδειάζουν το νερό; Δεν είναι σωστό.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ: Με ποιον μιλάς;

ΖΩΗ: Μιλώ με τη μικρή μου σταγόνα.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ: Πού τη βρήκες;

ΖΩΗ: Ήρθε και με βρήκε αυτή από ένα σύννεφο που έβρεξε και την έριξε κοντά στο σπίτι μου.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ: Μπορώ να της μιλήσω κι εγώ;

ΓΙΑΝΝΗΣ: Πώς βρέθηκες εσύ εδώ;

ΜΑΡΙΛΟΥ: Η οικογένειά μου υποφέρει από τη μόλυνση του ποταμού. Τα ψάρια και τα βατραχάκια υποφέρουν κι αυτά. Αν δεν γίνει κάτι θα πεθάνουν.

ΒΑΣΙΛΗΣ: Πρέπει να δράσουμε εδώ και τώρα. Πρέπει να πάμε στο ποτάμι της Μαριλούς και να δούμε τι συμβαίνει.

ΕΙΡΗΝΗ: Μόλις σχολάσουμε θα συναντηθούμε στο σπίτι της Ζωής και θα ξεκινήσουμε για το ποτάμι.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 1: Περπατούσαν για ώρες και ώρες ώσπου τελικά κατάφεραν να φτάσουν στο ποτάμι. Εκεί είδαν σκουπίδια πεταγμένα γύρω και μέσα στο ποτάμι και μια πετρελαιοκηλίδα που όλο και μεγάλωνε.

ΜΙΚΡΕΣ ΣΤΑΓΟΝΕΣ: Βοήθεια! Βοηθείστε μας! Φώναζαν

ΜΙΚΡΑ ΒΑΤΡΑΧΑΚΙΑ: Κοάξ! Κοάξ! Πεθαίνουμε από τη μόλυνση.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 2: Τα παιδιά δεν ήξεραν τι να κάνουν όταν ξαφνικά άκουσαν ένα γέρικο δέντρο να μιλάει:

ΓΕΡΙΚΟ ΔΕΝΤΡΟ: Παιδιά μου, εδώ και χρόνια που μένω κοντά σ' αυτό το ποτάμι βλέπω συνεχώς τους ανθρώπους να μολύνουν το νερό. Έρχονται και ρίχνουν τα σκουπίδια τους εδώ καθώς και άλλες βρωμιές.

ΖΩΗ: Ποιος είσαι εσύ; Γιατί μιλάς;

ΓΕΡΙΚΟ ΔΕΝΤΡΟ: Μεγάλη ιστορία! Τέλος πάντων, όπως έλεγα, πολλοί άνθρωποι μολύνουν το νερό με αποτέλεσμα να πεθαίνουν τα ζώα και να μαραίνονται τα φυτά. Το χειρότερο όμως είναι αυτή η πετρελαιοκηλίδα που φάνηκε τώρα τελευταία και απειλεί την εξαφάνιση κάθε ζωής από το ποτάμι.

ΕΛΠΙΔΑ: Παιδιά πρέπει να βρούμε τον ένοχο

ΓΙΑΝΝΗΣ: Πάμε να δούμε από πού προέρχεται το πετρέλαιο.

ΒΑΣΙΛΗΣ: Πάμε προς τα πάνω.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 1: Τα παιδιά δεν άργησαν να φτάσουν μπροστά σε ένα εργοστάσιο που έχυne τα λύματά του μέσα στο ποτάμι. Μια μεγάλη ταμπέλα απ' έξω έλεγε; ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΕΤΡΕΛΗΣ ΛΤΔ.

ΜΑΡΙΛΟΥ: Γιατί ο κ. Πετρέλης μολύνει κάθε μέρα το ποτάμι;

ΕΙΡΗΝΗ: Δε λυπάται το ζώα που πεθαίνουν από τα λύματά του;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ: Μη θυμώνεις Μαριλούς, θα πάμε να μιλήσουμε εμείς στον κύριο Πετρέλη.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 2: Τα παιδιά μπήκαν στο εργοστάσιο και βρήκαν τον κ. Πετρέλη

ΔΗΜΗΤΡΗΣ: Κ. Πετρέλη, Δε λυπάσαι που καταστρέφεις το περιβάλλον και τα ζώα που ζουν σ' αυτό;

ΕΙΡΗΝΗ: Πρέπει να σταματήσεις να το μολύνει για να ξαναγίνει καθαρό.

ΠΕΤΡΕΛΗΣ: Δεν υπάρχει περίπτωση να το εγκαταλείψω ή να σταματήσω να ρίχνω τα λύματά του εργοστασίου μου εκεί. Να φύγετε και να πάτε στα σπίτια σας. Εγώ έχω πολλή δουλειά τώρα!

ΕΛΠΙΔΑ: Κάτι πρέπει να κάνουμε παιδιά, δε μπορούμε να αφήσουμε τον κ. Πετρέλη να μολύνει το ποτάμι! Κάτι πρέπει να γίνει.

ΖΩΗ : Το βρήκα! Να μαζέψουμε όλα τα παιδιά, να ετοιμάσουμε πανό και να κάνουμε μια διαδήλωση εναντίον του εργοστασίου αυτού.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 1: Καθώς συζητούσαν δεν πρόσεξαν πώς ένα παιδί, ο Άντης, καθόταν παράμερα και έκλαιγε.

ΑΝΤΗΣ: Ο κύριος Πετρέλης είναι ο... είναι ο ... πατέρας μου και ποτέ δε θα κλείσει το εργοστάσιό του ό,τι και να κάνουμε...

ΕΛΠΙΔΑ :Γιατί το λες αυτό;

ΑΝΤΗΣ : Ο πατέρας μου βγάζει πολλά λεφτά και δεν πρόκειται να το κλείσει. Να σας πω και κάτι ακόμη. Σε δυο μέρες θα ξαναρυπάνει το ποτάμι που το λένε « το καθαρούλι ποταμάκι». Έτσι όπως έγινε μόνο καθαρό δεν είναι.

ΜΑΡΙΛΟΥ: Μα εκεί έμενα εγώ.

ΒΑΣΙΛΗΣ: Πρέπει κάτι να σκεφτώ. Αααααα, το βρήκα. Όπως είπαμε και πριν θα μοιράσουμε φυλλάδια, θα κάνουμε ανακοινώσεις και θα ενημερώσουμε τον κόσμο.

ΓΙΑΝΝΗΣ: Μετά θα πάμε στο «καθαρό ποταμάκι» και θα κάνουμε διαμαρτυρία ώστε να ντραπεί τόσο πολύ ο πατέρας σου, που να μην το ξανακάνει.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ: Καλή ιδέα. Πού θα βρούμε όμως διαφημιστικά φυλλάδια και μια ντουντούκα;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ: Εσύ Άντη, το μόνο που θα κάνεις είναι να ρωτήσεις τι ώρα θα πετάξει ο πατέρας σου τα λύματα στο ποτάμι.

ΑΝΤΗΣ: Κι αν με ρωτήσει γιατί ρωτάω τι θα του πω;

ΕΛΠΙΔΑ: Ξέρω γω; Πες του ότι θες να πας να δεις το ποτάμι.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ: Ή ότι έχεις να κάνεις μια έρευνα για τα ποτάμια.

ΒΑΣΙΛΗΣ: Ή μια εργασία για το σχολείο που έχει σχέση με τα ποτάμια.

ΑΝΤΗΣ: Πολύ καλά. Αυτό μόνο;

ΕΙΡΗΝΗ: Ναι, τα υπόλοιπα θα τ' αναλάβουμε εμείς.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 2: Σε λίγο ο Άντης επέστρεψε λαχανιασμένος.

ΑΝΤΗΣ: Στις 11 το πρωί, φώναξε.

ΕΛΠΙΔΑ: Ωραία. Στις 11 παρά τέταρτο θα μαζευτούμε στο καθαρούλι ποταμάκι.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 1: Τα παιδιά και η Μαριλού έφυγαν ευχαριστημένοι. Το πρωί της Τετάρτης μαζεύτηκαν πάλι με ανεβασμένη διάθεση.

ΓΙΑΝΝΗΣ: Βρήκα την ντουντούκα!

ΒΑΣΙΛΗΣ: Κατάφερα να πάρω μερικά μισοάδεια τενεκεδάκια με μπογιά από την αποθήκη μας για να βάψουμε τα πανό.

ΖΩΗ : Υφάσματα έχουμε;

ΕΛΠΙΔΑ: Οχι, όχι και πού να τα βρούμε;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ: Μαζέψατε χρήματα από τα παιδιά της τάξης;

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ :Ναι, αλλά το ποσό δεν είναι μεγάλο. Φτάνει μόνο για να φωτοτυπήσουμε τα φυλλάδια.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 2: Την άλλη μέρα τα παιδιά συναντήθηκαν στην όχθη του ποταμού.

ΕΛΠΙΔΑ: Ώρα να ξεκινούμε σιγά, σιγά είπε η Ελπίδα.

(Ο Άντης πήρε αποφασιστικά τη ντουντούκα και άρχισε να φωνάζει συνθήματα. και πίσω του να ακολουθούν τα παιδιά.)

**ΘΕΛΟΥΜΕ ΠΟΤΑΜΙ ΚΑΘΑΡΟ
ΚΑΘΑΡΙΣΤΕ ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ ΑΠΟ ΤΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ ΑΠΟΒΛΗΤΑ
ΕΞΩ ΤΑ ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ
ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΕΙΝΕΙ ΚΑΘΑΡΟ**

(Τα συνθήματα και τα πανό κίνησαν την περιέργεια των περαστικών που είχαν αρχίσει να μαζεύονται γύρω από τα παιδιά.)

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 1: Ο κύριος Πετρέλης άκουσε τις φωνές και βγήκε παραξενεμένος στο παράθυρο.

ΠΕΤΡΕΛΗΣ: Τι συμβαίνει εδώ; Τι ντροπή! Όλος ο κόσμος είναι μαζεμένος, ήρθαν ακόμη και εκπρόσωποι του τύπου.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ: Καλύτερα να μην πετάξουμε άλλα απόβλητα σήμερα γιατί θα μας καταγγείλουν στην Greenpeace.

ΠΕΤΡΕΛΗΣ: Θα τα πετάξουμε αύριο που δε θα είναι κανείς έξω να μας βλέπει.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 2: Όμως τα σκουπίδια δεν κύλησαν στο ποτάμι γιατί τα παιδιά είχαν βάλει ένα δίχτυ και τα μάζεψαν. Ύστερα πήραν το δίχτυ και το άδειασαν μέσα στο εργοστάσιο.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 1: Το εργοστάσιο παραλίγο να χαλάσει και ο κύριος Πετρέλης από τότε δεν ξαναπέταξε σκουπίδια. Τα έκανε ανακύκλωση γιατί κατάλαβε πως μόνο έτσι θα μπορούσαν όλοι να είναι ευχαριστημένοι και να έχουν καθαρό περιβάλλον.

ΜΙΚΡΕΣ ΣΤΑΓΟΝΕΣ: 1 Σας ευχαριστούμε παιδιά για ότι κάνατε για μας.

2 Τώρα μπορούμε να ζήσουμε κι εμείς χωρίς τη μόλυνση.

Βατραχάκια: Κοάξ, κοάξ, τι ωραίο καθαρό νερό που έχουμε τώρα.

Τώρα πια δεν κινδυνεύουμε. Έλα Μαριλού κι εσύ μαζί μας να χαρούμε το νερό.

Γεια σας παιδιά!

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 2: Τότε τα παιδιά βγήκαν έξω και τραγούδησαν όλα μαζί από τη χαρά τους.

Τραγούδι για τη Μαριλού, τη μικρή σταγόνα

Η μικρή σταγόνα μας η Μαριλού
ζούσε σ' ένα ωραίο ποταμάκι
ξαφνικά μας ήρθε το πετρέλαιο
και μας ρύπανε το ποταμάκι

*Κι όλο εμείς σκεφτόμασταν συνθήματα για το νερό
κι όλο εμείς φωνάζαμε ζήτω το νερό!*

Πάει η σταγόνα εξατμίστηκε
είναι πάνω σ' ένα συννεφάκι
μπήκε σ' ένα κάδο ανακύκλωσης
και μετά στο σπίτι της Ζωίτσας

*Τα παιδιά σκεφτόντουσαν τη λύση για τη Μαριλού
κι όλη μέρα γράφανε ιδέες για να βρουν*

Ύστερα τους ήρθε μια καλή ιδέα
για να κάνουνε τη διαδήλωση
όλα τα παιδιά μας πιάσανε δουλειά
για να σώσουν τη μικρή σταγόνα

*Τελικά την έσωσαν όλα τα παιδιά μαζί
κι ο Πετρέλης έπαψε σκουπίδια να πετά (δεις)*

Απολογισμός- Αξιολόγηση έργου από τους εκπαιδευτικούς

Η συνεργασία του Δημοτικού Σχολείου Δημητριτσίου και του Δημοτικού Σχολείου Λατσιών στα πλαίσια του eTwininging ξεκίνησε στις αρχές Δεκεμβρίου του 2007.

Το σχολείο της Κύπρου ενδιαφερόταν για συνεργασία σε σχέση με το οικολογικό θέμα «Το νερό» ενώ το σχολείο της Ελλάδας ενδιαφερόταν να γράψει από κοινού ένα παραμύθι. Έτσι συμφωνήσαμε να κάνουμε ένα οικολογικό παραμύθι για το νερό.

Οι στόχοι που τέθηκαν ήταν οι εξής:

- ⇒ Η γνωριμία , ανάπτυξη φιλίας και συνεργασίας με παιδιά από ένα πολύ διαφορετικό περιβάλλον από το δικό τους.
- ⇒ Η ευαισθητοποίηση όσον αφορά το οικολογικά προβλήματα νερού στον πλανήτη μας
- ⇒ Η εξοικείωση με τη χρήση του ηλεκτρονικού υπολογιστή ως εργαλείου επικοινωνίας και μάθησης.
- ⇒ Η ανάπτυξη σωστών στάσεων όσον αφορά τη σπατάλη και τη μόλυνση του νερού
- ⇒ Η ανάπτυξη της δημιουργικότητας
- ⇒ Η συγγραφή παραμυθιού με θέμα τη μόλυνση του νερού και τη λειψυδρία
- ⇒ Η ανάπτυξη του γραπτού λόγου

Πρώτη γνωριμία και επικοινωνία:

Στην αρχή τα παιδιά γνωρίστηκαν μεταξύ τους ανταλλάσσοντας μηνύματα, φωτογραφίες αλλά και γράμματα και κάρτες.

Στη συνέχεια ως μέλη του twinspace επικοινωνούσαν μέσω του email, του chat και του forum.

ΤΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΑΜΕ:

1. Συγγραφή του παραμυθιού:

Τα παιδιά του Δημητρισίου ανέλαβαν να γράψουν το πρώτο κεφάλαιο του βιβλίου διαλέγοντας ένα θέμα που αφορούσε το νερό γιατί στην περιοχή τους τα προβλήματα με τη μόλυνση του νερού και του περιβάλλοντος γενικότερα συνεχώς αυξάνονται. Τα παιδιά των Λατσιών συνέχισαν γράφοντας το δεύτερο κεφάλαιο, το τρίτο το έγραψαν και πάλι στην Ελλάδα και μ' αυτόν τον τρόπο το βιβλίο ολοκληρώθηκε σε 5 κεφάλαια.

2. Συγγραφή ποιημάτων και τραγουδιών:

Και ενώ η ιστορία τελειώνει ουσιαστικά με αυτά τα 5 κεφάλαια, γράφτηκε και ένα 6^ο κεφάλαιο, ως επέκταση του βιβλίου, το οποίο περιλάμβανε τα ποιήματα και τα τραγούδια που γράψανε τα παιδιά για το νερό, εμπνευσμένα από όλη την προηγούμενη δουλειά τους.

3. Εικονογράφηση ιστορίας:

Παράλληλα τα παιδιά εικονογράφησαν το βιβλίο με διάφορους τρόπους:

- ⇒ Ζωγράρισαν με νερομπογιές, ξυλομπογιές, κηρομπογιές κλπ.,
- ⇒ σάρωσαν τις ζωγραφίες και τις πέρασαν στον υπολογιστή,
- ⇒ συνέθεσαν καινούριες ζωγραφίες από 2-3 άλλες χρησιμοποιώντας το Microsoft photo editor, έκαναν ζωγραφίες στον υπολογιστή,
- ⇒ έφτιαξαν δικά τους clip art χρησιμοποιώντας εργαλεία από το Διαδίκτυο κλπ.

4. Κατασκευή εξωφύλλου:

Για την κατασκευή του εξωφύλλου τα παιδιά εργάστηκαν ιδιαίτερα καθώς δημιουργήθηκε στο twinspace φάκελος όπου ο καθένας μπορούσε να προσθέσει το έργο του. Στο τέλος αποφασίστηκε από κοινού ποιο απ' όλα αυτά τα έργα θα ήταν το εξώφυλλο του βιβλίου.

5. Εργασίες στο Φόρουμ:

Ένα από τα εργαλεία του twinspace, που αποδείχτηκε εξαιρετικά χρήσιμο εκπαιδευτικό μέσο ήταν και το φόρουμ. Τα θέματα συζήτησης συναποφασίζονταν με τα παιδιά και οι απαντήσεις σε κάθε θέμα πολλές φορές αποτέλεσαν ολόκληρες θεματικές ενότητες. Μερικά από τα θέματα του φόρουμ ήταν τα παρακάτω:

- Τα παιδιά βρήκαν και δημοσίευσαν φωτογραφίες για τη λειψυδρία αλλά και για τη μόλυνση του νερού. Η λειψυδρία, έντονο πρόβλημα στην Κύπρο, συγκίνησε τα παιδιά της Ελλάδας, ενώ παράλληλα τα παιδιά της Κύπρου ευαισθητοποιήθηκαν στο θέμα της μόλυνσης του νερού, που υπάρχει στην Ελλάδα.
- Σκέφτηκαν και δημιούργησαν συνθήματα για την προστασία του νερού στα ελληνικά και στη συνέχεια τα μετέφρασαν σε διάφορες γλώσσες, είτε χρησιμοποιώντας τον υπολογιστή είτε συνεργαζόμενα με αλλοδαπούς μαθητές του σχολείου τους. Έτσι, και άλλα

παιδιά από διαφορετικές τάξεις μάθανε στην πράξη για το πρόγραμμα eTwinning, πράγμα που αποτέλεσε και την καλύτερη διαφήμισή του.

- Γράψανε ποιήματα και τραγούδια για το νερό. Ένα από τα τραγούδια, που γράφτηκε πάνω στη γνωστή μουσική «10 παλικάρια στήσανε χορό», χρησιμοποιήθηκε ως μουσική υπόκρουση στην παρουσίαση του βιβλίου σε power point που φτιάξαν τα ίδια τα παιδιά.
- Βρήκανε και δημοσίευσαν παροιμίες για το νερό.

6. Παρουσίαση του βιβλίου περιληπτικά σε power point

Γράψανε την περίληψη του βιβλίου και χρησιμοποιώντας τις εικόνες που δημιούργησαν, έφτιαξαν μια παρουσίαση του βιβλίου σε power point, που την έδειξαν στους υπόλοιπους μαθητές του σχολείου τους σε ειδική εκδήλωση. Η κατασκευή του power point έγινε εξ' ολοκλήρου από τα παιδιά, που ασχολήθηκαν ιδιαίτερα με την κίνηση των εικόνων που είχαν φτιάξει σε χαρτί αλλά και με το πρόγραμμα της ζωγραφικής στον υπολογιστή.

7. Θεατρικό και κουκλοθέατρο:

Παίξαν σε θεατρικό και σε κουκλοθέατρο ένα κομμάτι του βιβλίου που διασκευάστηκε ανάλογα. Οι κούκλες και τα σκηνικά φτιάχτηκαν από τα ίδια τα παιδιά.

8. Δημιουργία παιχνιδιών:

Δημιούργησαν με πολύ κέφι και φαντασία ένα πρωτότυπο επιτραπέζιο παιχνίδι για τη Μαριλού, τη μικρή σταγόνα νερού, καθώς και ένα παιχνίδι μέμορι με τις εικόνες που είχανε φτιάξει για την εικονογράφηση του βιβλίου. Και τα δύο παιχνίδια παίζονται από τα παιδιά στα διαλείμματα.

9. Δημιουργία ημερολογίου για το 2009

Για το 2009 δημιουργήθηκε ένα ημερολόγιο με εικόνες και προτάσεις των παιδιών για τη σωστή διαχείριση του νερού.

10. Δημιουργία ταινιών για το νερό

Τα παιδιά έφτιαξαν αρκετές ταινίες σχετικές με το έργο τους με σκοπό να παιχτούν σε τοπικά τηλεοπτικά κανάλια για να ευαισθητοποιήσουν τους συμπολίτες ώστε να προσέχουν να μη σπαταλούν και να μη μολύνουν το νερό.

Εκτός από τους εκπαιδευτικούς της κάθε τάξης, και άλλοι εκπαιδευτικοί διαφόρων ειδικοτήτων αλλά και πολλοί μαθητές διαφόρων ηλικιών ενδιαφέρθηκαν για το έργο των μικρών συγγραφέων και βοήθησαν ο καθένας με το δικό του τρόπο για την ολοκλήρωση της ιστορίας. (Δίνοντας ιδέες, δείχνοντας τεχνικές, βοηθώντας στη χρήση του υπολογιστή, ζωγραφίζοντας, κλπ.)

Το βιβλίο, φωτογραφίες, το power point και επιμέρους εργασίες θα μπουν όλα σε ένα CD, που θα δοθεί σε κάθε παιδί στο τέλος της συνεργασίας.

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΣΤΟ TWINSPEACE:

Τα παιδιά χρησιμοποίησαν πολλά από τα εργαλεία του eTwinning. Είναι γραμμένα ως μέλη και μπορούν να μπαίνουν και από το σπίτι τους στο twinspace του έργου μας.

Χρησιμοποιώντας το chat μιλούσαν μεταξύ τους ανταλλάσσοντας πληροφορίες για τον τόπο τους και το σχολείο τους, αλλά και για να σχεδιάσουν και να υλοποιήσουν το έργο τους. Δάσκαλοι και παιδιά είχαμε την ευκαιρία να δούμε τις ομοιότητες και διαφορές μας, να γνωρίσουμε τους τόπους μας, τις καιρικές συνθήκες, τις συνήθειες, τις γιορτές κάθε περιοχής. Γνωρίσαμε νέους τρόπους δουλειάς μέσα στην τάξη, μας δόθηκαν πολλά κίνητρα για να βρούμε λύσεις σε προβλήματα που προέκυπταν, βελτιώσαμε τις γνώσεις μας στις νέες τεχνολογίες.

Αποτελέσματα και οφέλη:

Δουλεύοντας το έργο «μια σταγόνα ταξιδεύει» τα παιδιά μάθανε:

- ⇒ να εργάζονται ομαδικά και να συνεργάζονται με παιδιά από άλλη χώρα. Η μάθηση ήταν ένα είδος παιχνιδιού στο οποίο συμμετείχαν φίλοι από μακριά.
- ⇒ Έμαθαν ακόμα να χρησιμοποιούν τον ηλεκτρονικό υπολογιστή ως εργαλείο για να επικοινωνήσουν μεταξύ τους και για να δημιουργήσουν την εργασία τους.
- ⇒ Έμαθαν να επεξεργάζονται δικές τους εικόνες και να κάνουν animation χωρίς να χρησιμοποιούν τη δουλεία κάποιου άλλου από το διαδύκτιο
- ⇒ Έμαθαν ακόμα ότι πρέπει να προστατεύουμε τα δικά μας προσωπικά δεδομένα και τις φωτογραφίες μας στο διαδύκτιο.
- ⇒ Με κίνητρο να παρουσιάσουν τα έργα τους σε μια άλλη χώρα αλλά και να τη δουν στο twinspace, τα παιδιά δούλεψαν με πολύ μεράκι, ακόμα και ώρες εκτός σχολείου. Ιδιαίτερα για τα παιδιά της Ελλάδας, που μένουν σε 5 γειτονικά χωριά, αυτό, αν και ήταν δύσκολο, δεν αποτέλεσε εμπόδιο για τη δουλειά τους γιατί υπήρχε μεγάλο ενδιαφέρον και ευχαρίστως κανόνιζαν μεταξύ τους συναντήσεις.
- ⇒ Ένα άλλο όφελος ήταν το ότι διεύρυναν τις γνώσεις τους σε θέματα προστασίας του περιβάλλοντος (υπήρξαν έντονος προβληματισμός - προτάσεις - δράση για το θέμα της λειψυδρίας και της μόλυνσης του νερού).

Ασχολήθηκαν με το νερό διαθεματικά και χρησιμοποιήθηκαν διάφορα μαθήματα για να παρουσιαστεί το τελικό προϊόν το οποίο είδαν όλοι οι μαθητές του σχολείου:

- **Γλώσσα:** συγγραφή γράμματος και παρουσίαση του εαυτού τους σε μαθητές από το εξωτερικό, συγγραφή παραμυθιού, συγγραφή σεναρίου και ποιημάτων για το νερό.
- **Τέχνη:** εικονογράφηση ιστορίας, δημιουργία εξωφύλλου, εικονογράφηση ποιημάτων, εικονογράφηση συνθημάτων για το νερό

- **Οικιακή Οικονομία και Τεχνολογία:** δημιουργία κούκλων κουκλοθέατρου με τους ήρωες της ιστορίας μας
- **Μουσική:** τραγούδι για τη Μαριλού
- **Δραστηριότητες/ευέλικτη ζώνη:** εργασίες στον ηλεκτρονικό (PowerPoint, animation, επικοινωνία -chat) , Κουκλοθέατρο/Θέατρο και παρουσίασή του στους μαθητές του σχολείου.

Η βράβευση με την Ευρωπαϊκή Ετικέτα Ποιότητας χαροποίησε πολύ και τα δύο σχολεία.

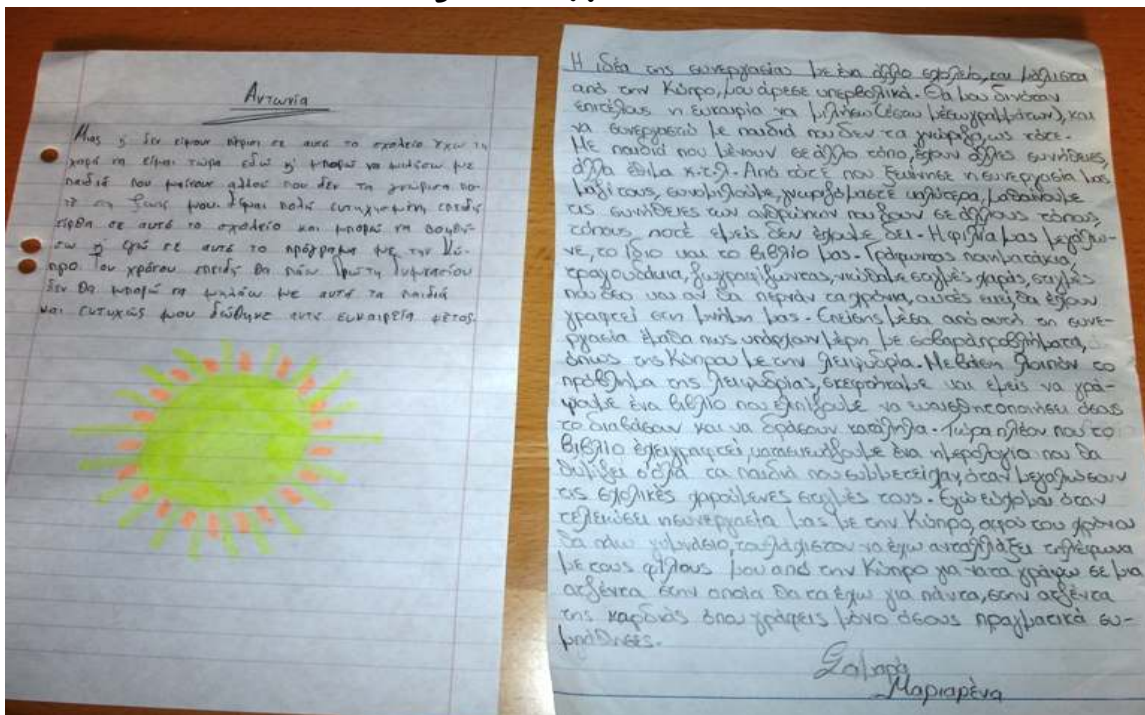

Τέλος στην Πράγα στις 14 Φεβρουαρίου 2009 η συνεργασία Ελλάδας - Κύπρου πήρε τη δεύτερη θέση στον πανευρωπαϊκό διαγωνισμό etwinning στον οποίο συμμετείχαν πάνω από 500 σχολεία απ' όλη την Ευρώπη.

Η δασκάλα από την Κύπρου
Παπακωνσταντίνου Χρυσανθέα

Ο δάσκαλος από την Ελλάδα
Ζαπρούδης Ζαφείρης

Εντυπώσεις και σχόλια των παιδιών

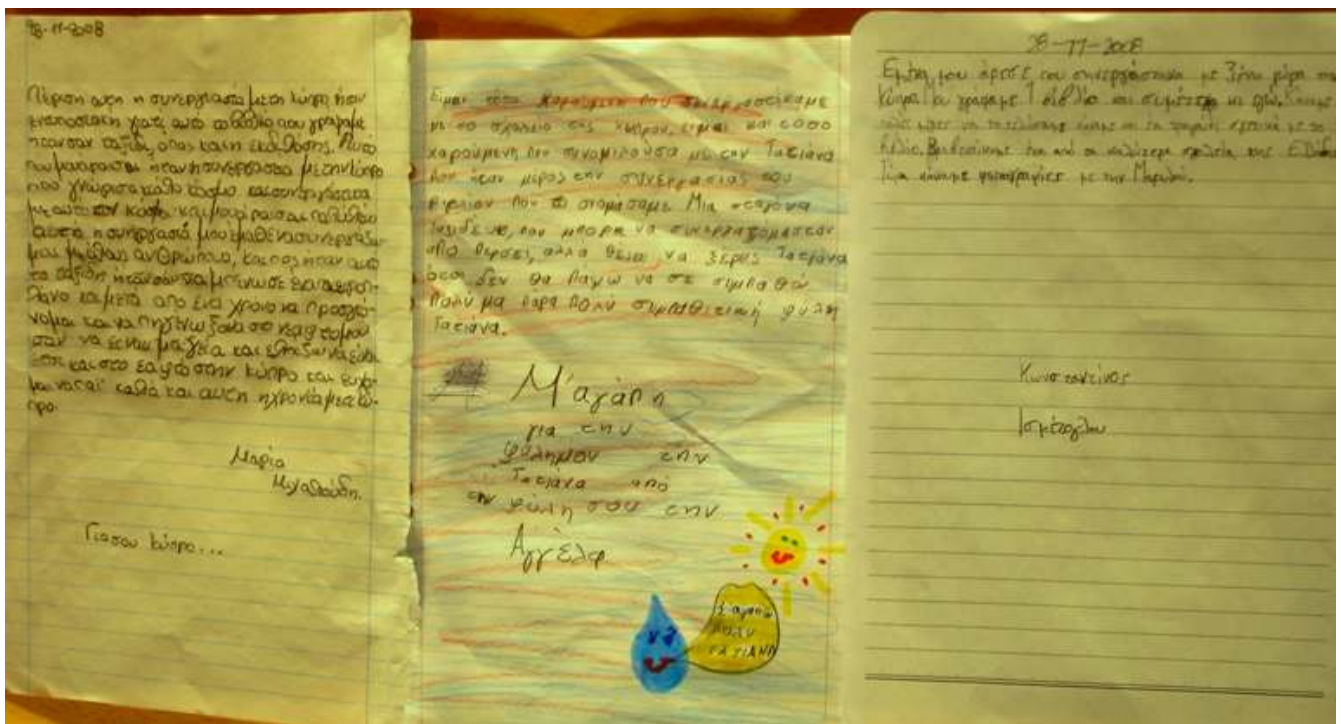

Αντωνία

Μιας και δεν ήμουν πέρσι σε αυτό το σχολείο, έχω τη χαρά να είμαι τώρα εδώ και μπορώ να μιλήσω με παιδιά που μένουν αλλού, που δεν τα γνώρισα ποτέ στη ζωή μου. Είμαι πολύ ευτυχισμένη επειδή ήρθα σε αυτό το σχολείο και μπορώ να βοηθήσω κι εγώ σ' αυτό το πρόγραμμα με την Κύπρο. Του χρόνου επειδή θα πάω πρώτη Γυμνασίου δε θα μπορώ να μιλάω με αυτά τα παιδιά και ευτυχώς μου δόθηκε αυτή η ευκαιρία φέτος.

Μαριαρένα

Η ιδέα της συνεργασίας με ένα άλλο σχολείο, και μάλιστα από την Κύπρο, μου άρεσε υπερβολικά. Θα μου δινόταν η ευκαιρία να μιλήσω, (έστω και μέσω γραμμάτων), και να συνεργαστώ με παιδιά που δεν τα γνώριζα ως τότε. Με παιδιά που μένουν σε άλλο τόπο, έχουν άλλες συνήθειες, άλλα έθιμα κλπ. Από τότε που ξεκίνησε η συνεργασία μας μαζί τους συνομιλούμε, γνωριζόμαστε καλύτερα, μαθαίνουμε τις συνήθειες των ανθρώπων που ζουν σε άλλους τόπους, τόπους που ποτέ εμείς δεν έχουμε δει. Η φιλία μας μεγάλωνε, το ίδιο και το βιβλίο μας. Γράφοντας ποιηματάκια, τραγουδάκια, ζωγραφίζοντας νιώθαμε στιγμές χαράς, στιγμές που όσο κι αν θα περνάν τα χρόνια αυτές εκεί θα έχουν γραφτεί στη μνήμη μας. Επίσης μέσα από αυτή τη συνεργασία έμαθα πως υπάρχουν μέρη με σοβαρά προβλήματα, όπως της Κύπρου με τη λειψυδρία. Με βάση λοιπόν το πρόβλημα της λειψυδρίας σκεφτήκαμε κι εμείς να γράψουμε ένα βιβλίο, που ελπίζουμε να ευαισθητοποιήσει όσους το διαβάσουν και να δράσουν κατάλληλα. Τώρα πλέον που το βιβλίο έχει γραφτεί, κατασκευάζουμε ένα ημερολόγιο που θα θυμίζει σ' όλα τα παιδιά που συμμετείχαν, όταν μεγαλώσουν, τις σχολικές χαρούμενες στιγμές τους. Εγώ εύχομαι όταν τελειώσει η συνεργασία μας με την Κύπρο, αφού του χρόνου θα πάω γυμνάσιο, τουλάχιστον να έχω ανταλλάξει τηλέφωνα με τους φίλους μου από την Κύπρο για να τα γράψω σε μια ατζέντα, στην οποία θα τα έχω γραμμένα για πάντα, στην ατζέντα της καρδιάς, όπου γράφεις μόνο όσους πραγματικά συμπάθησες.

Μαρία Μιχαλούδη

Πέρσι αυτή η συνεργασία με την Κύπρο ήταν εντυπωσιακή γιατί αυτό το βιβλίο που γράψαμε ήταν σαν ταξίδι, όπως και οι εκδηλώσεις. Αυτό που μου άρεσε ήταν η συνεργασία με την Κύπρο, που γνώρισα κι άλλο κόσμο και συνεργάστηκα με αυτόν τον κόσμο και μου άρεσε πολύ λέω αυτή η συνεργασία. Μου έμαθε να συνεργάζομαι με άλλους ανθρώπους, κάπως ήταν αυτό το ταξίδι, ήταν σαν να μπαίνω σε ένα αεροπλάνο και μετά από ένα χρόνο να προσγειώνομαι και να πηγαίνω ξανά στον εαυτό

μου, σα να είναι μαγεία και ελπίζω να είναι έτσι και αυτό στην Κύπρο και εύχομαι να πάει καλά και αυτή η χρονιά με την Κύπρο.
Γεια σου Κύπρο...

Αγγέλα

Είμαι τόσο χαρούμενη που συνεργαστήκαμε με το σχολείο της Κύπρου, είμαι και τόσο χαρούμενη που συνομιλούσα με την Τατιάνα, που ήταν μέρος της συνεργασίας του βιβλίου, που το ονομάσαμε «μια σταγόνα ταξιδεύει». Μπορεί να συνεργαζόμασταν από πέρσι, αλλά θέλω να ξέρεις Τατιάνα ότι δεν θα πάψω να σε συμπαθώ πολύ, μα πάρα πολύ, συμπαθητική φίλη Τατιάνα.

Κωνσταντίνος

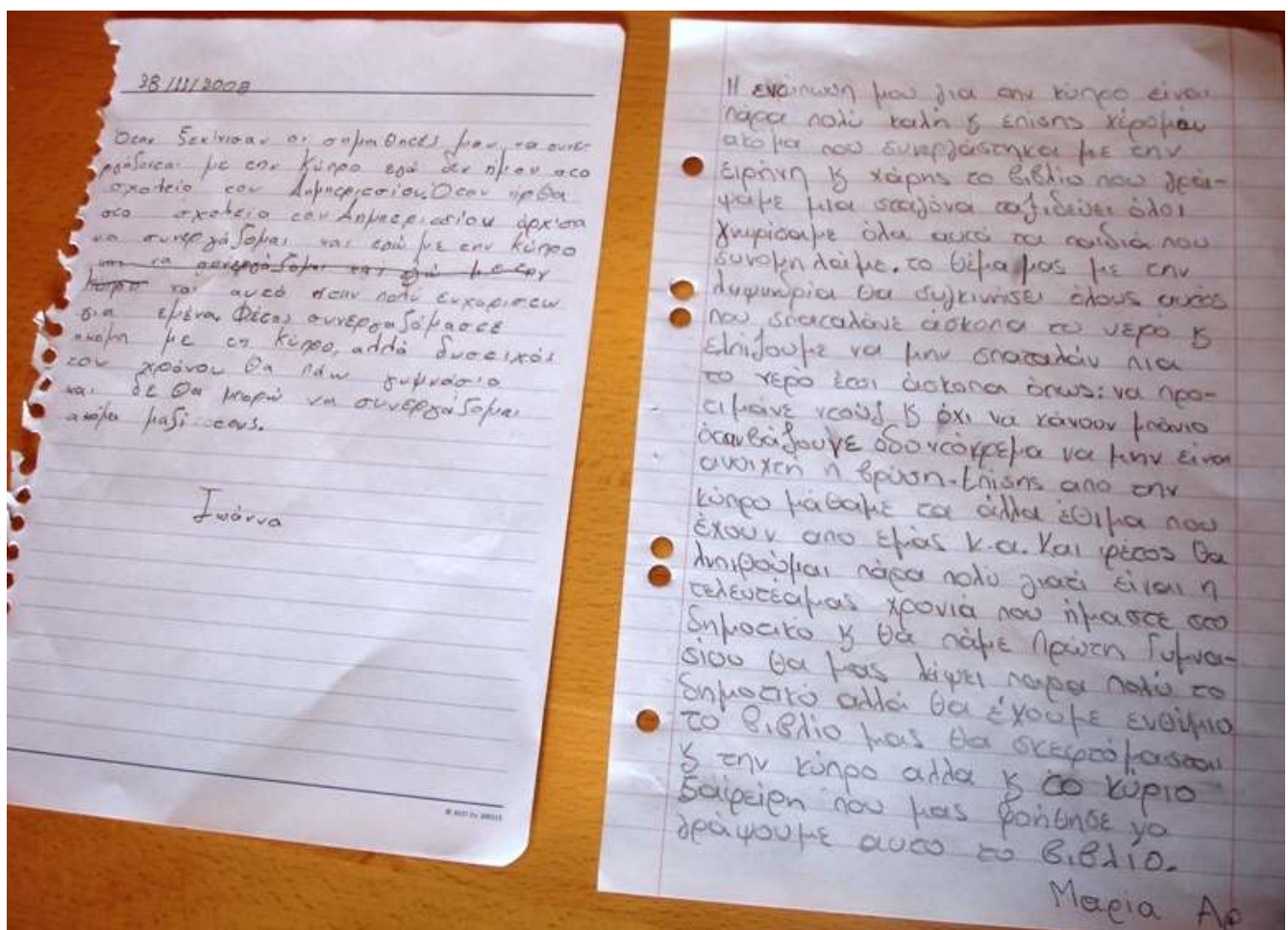
Εμένα μου άρεσε που συνεργαστήκαμε με ξένη χώρα, την Κύπρο. Γράψαμε ένα βιβλίο και συμμετείχα κι εγώ. Κάναμε πολλές μέρες να το τελειώσουμε, κάναμε και ένα τραγούδι σχετικά με το βιβλίο. Βραβευτήκαμε, ένα από τα καλύτερα σχολεία της Ελλάδας. Τώρα κάνουμε φωτογραφίες για τη Μαριλού.

Αλέξανδρος

Μου αρέσει να συνεργάζομαι και να κάνω συνομιλίες. Εγώ θέλω να συνεργαστούμε και πάλι με την Κύπρο για τα αθλήματα του κόσμου, να ασχοληθούμε με το ποδόσφαιρο, το μπάσκετ, τη γυμναστική, όλα τα αθλήματα, θα περνούσαμε πολύ ωραία.

Αποστολία

Πέρσι όταν ήμασταν Ε΄ τάξη ξεκινήσαμε ένα πρόγραμμα με την Κύπρο. Με τη βοήθεια του κυρίου Ζαφείρη και της κυρίας Ανθής από την Κύπρο καταφέραμε να ολοκληρώσουμε το βιβλίο μας. Έχουμε πάει σε πολλές εκδηλώσεις χάρη σ' αυτό το βιβλίο. Εγώ πιστεύω πως ήταν μια καλή προσπάθεια και έτσι ανακαλύψαμε την Κύπρο και κυρίτερα τα Λατσία. Σίγουρα ήταν μια καλή εμπειρία!

Ιωάννα

Όταν ξεκίνησαν οι συμμαθητές μου να συνεργάζονται με την Κύπρο, εγώ δεν ήμουν στο σχολείο του Δημητρίτσιου. Όταν ήρθα στο σχολείο του Δημητρίτσιου, άρχισα να συνεργάζομαι και εγώ με την Κύπρο και αυτό ήταν πολύ ευχάριστο για εμένα. Φέτος συνεργαζόμαστε ακόμα με την Κύπρο, αλλά δυστυχώς του χρόνου θα πάω γυμνάσιο και δε θα μπορώ να συνεργάζομαι ακόμα μαζί τους.

Μαρία Αραμπατζή

Η εντύπωσή μου για την Κύπρο είναι πάρα πολύ καλή και επίσης χαίρομαι που συνεργάστηκα με την Ειρήνη. Χάρη στο βιβλίο που γράψαμε, «μια σταγόνα ταξιδεύει», όλοι γνωρίσαμε όλα αυτά τα παιδιά που συνομιλάμε. Το θέμα μας με τη λειψυδρία θα συγκινήσει όλους αυτούς που σπαταλάνε άσκοπα το νερό και ελπίζουμε να μην σπαταλάν πια το νερό έτσι άσκοπα όπως: να προτιμάνε ντους και όχι να κάνουν μπάνιο, όταν βάζουν οδοντόκρεμα να μην είναι ανοιχτή η βρύση. Επίσης από την Κύπρο μάθαμε τα άλλα έθιμα που έχουν από εμάς κα. Και φέτος θα λυπηθούμε πάρα πολύ γιατί είναι η τελευταία μας χρονιά που είμαστε στο δημοτικό και θα πάμε πρώτη γυμνασίου. Θα μας λείπει πάρα πολύ το δημοτικό αλλά θα έχουμε ενθύμιο το βιβλίο μας. Θα σκεφτόμαστε και την Κύπρο....

Αποστόλης

Πέρσι γνωρίσαμε τα παιδιά από την Κύπρο και βγάλαμε κωδικούς με τους οποίους μιλούσαμε. Τη λειψυδρία τη διαλέξαμε γιατί αφορά όλο τον κόσμο και γιατί στην Κύπρο έχουν αυτό το πρόβλημα. Όταν τελειώσαμε το βιβλίο μας, άρεσε πάρα πολύ. Ήταν τόσο καλό, που είμαστε ένα από τα σχολεία του κόσμου που πήραμε βραβείο. Φέτος με την Κύπρο φτιάχνουμε ένα ημερολόγιο, τους έξι μήνες εμείς και τους άλλους έξι η Κύπρος. Θα ήθελα να μιλήσουμε και για τη ρύπανση του περιβάλλοντος, γιατί όλο και μεγαλώνει η τρύπα του όζοντος και οι πάγοι λιώνουν στο Βόρειο και το Νότιο Πόλο και η στάθμη του νερού ανεβαίνει και αυτό δεν είναι καλό γιατί σε κάποια χρόνια οι πόλεις που είναι παραθαλάσσιες θα πλημμυρίσουν και οι λίμνες θα στεγνώσουν από το φαινόμενο του θερμοκηπίου. Γι αυτό το λόγο θα ήθελα να συνεργαστούμε με την Κύπρο.

Παναγιώτης

Γεια σας! Είμαι ο Παναγιώτης και είμαι πολύ χαρούμενος που συνεργάζομαι με 2 σχολεία από άλλη χώρα. Ο Σωτήρης είναι ο φίλος μου από την Κύπρο. Το βιβλίο που γράψαμε είναι το «μια σταγόνα ταξιδεύει και με το βιβλίο μας αυτό είμαστε ένα από τα καλύτερα δημοτικά σχολεία της Ευρώπης: πήραμε την ευρωπαϊκή ετικέτα ποιότητας και είμαστε όλοι πολύ χαρούμενοι. Τώρα θα γράψουμε και άλλο βιβλίο για τα παραδοσιακά φαγητά με την Πολωνία και έχουμε κωδικούς στο www.etwinning.com

Στέλλα

Όταν οι συμμαθητές μου πέρσι είχαν συνεργαστεί με τα παιδιά της Κύπρου εγώ δεν ήμουν σ' αυτό το σχολείο. Αν ήμουν εδώ θα ήθελα πολύ να συνεργαστώ. Έχω ακούσει πολλά ωραία και καλά πράγματα. Ανυπομονώ κάποια στιγμή να τους γνωρίσω από κοντά, να μάθω πράγματα για την Κύπρο και συγκεκριμένα για το χωριό Λατσία. Έχω μπει στο internet του σχολείου με τους συμμαθητές μου και έχω δει ότι μερικά κορίτσια λένε ωραία πράγματα για τη σταγόνα που την ονόμασαν Μαριλού και λέει η κάθε μια τη γνώμη της.

Μάρθα

Μέσα από το πρόγραμμα etwinning καταφέραμε να γράψουμε ένα βιβλίο. Δε γράφουμε μόνο το βιβλίο αυτό αλλά στέλνουμε και μηνύματα και συνομιλούμε κι έτσι αποκτήσαμε πολύ μεγάλη φιλία με όλα τα παιδιά. Παρόλο που αρχίσαμε το Δεκέμβριο και καθυστερήσαμε λίγο, καταφέραμε να κάνουμε ένα σωρό πράγματα. Η Κύπρος και μεις η Ελλάδα ευχόμαστε να συνεχίσουμε και φέτος, όμως το πρόβλημα είναι ότι η κυρία Ανθή, δηλαδή η δασκάλα της Κύπρου, έχει φέτος την φετινή Ε' τάξη κι έτσι δεν μπορούμε να συνεχίσουμε τόσο πολύ όσο πέρσι. Εμείς, αυτοί κι όλοι μας βοηθήσαμε να γίνει αυτό το υπέροχο έργο που θα θέλαμε να το συνεχίσουμε και στο γυμνάσιο!

Βούλα

Είχα την ευκαιρία να γνωρίσω έθιμα, φαγητά, νέους ανθρώπους και έτσι έκανα καινούργιους φίλους που δε θα τους ξεχάσω ποτέ. Το θέμα που μας απασχόλησε ήταν οικολογικό και με ευαισθητοποίησε πολύ. Θα ήθελα να συνεχιστεί η συνεργασία και του χρόνου που θα πάω γυμνάσιο και δε θα έχω αυτή την ξεχωριστή ευκαιρία.

Βίκτωρ- Ζωή

Πέρσι είχαμε την τιμή να συνεργαστούμε με τα παιδιά της Κύπρου. Έτσι κάναμε γνωριμίες και όταν είχαμε γνωριστεί γράψαμε το βιβλίο με τον τίτλο «ΜΙΑ ΣΤΑΓΟΝΑ ΤΑΞΙΔΕΥΕΙ». Ζωγραφίζαμε, γράφαμε, μιλούσαμε και διασκεδάσαμε. Τώρα τελειώσαμε το βιβλίο αλλά συνεχίζουμε να μιλάμε. Χάρηκα πολύ που συνεργαστήκαμε μαζί τους, δεν θα τους ξεχάσουμε ποτέ.

Χρήστος Βλάχος

Εγώ έκανα φιλίες και θα ήθελα να επισκεφτώ τα Λατσία, τη Λευκωσία και να τα γνωρίσω από κοντά όλα αυτά τα παιδιά που γράφαμε εδώ και δύο χρόνια σχεδόν. Κάνουμε τώρα ημερολόγιο, έχουμε και ζωγραφιές και πιστεύω ότι το ημερολόγιο θα βγει το ίδιο καλό σαν την ιστορία. Μ' αρέσει το μήνυμα που περνάμε με την ιστορία για τη λειψυδρία. Μου άρεσε πάρα πολύ η συνεργασία με την Κύπρο.

Χρήστος Σαμαράς

Θέλω πάρα πολύ να πάω στην Κύπρο εκδρομή για να γνωρίσω όλα τα παιδιά από τα Λατσία ή να έρθουν αυτοί εδώ, κάναμε μαζί ένα πολύ ωραίο βιβλίο που λέγεται «μια σταγόνα ταξιδεύει».